

(підпис)

ДИРЕКТИВА (ЄС) 2017/2397 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 12 грудня 2017 року

про визнання професійних кваліфікацій у внутрішньому судноплаванні та про скасування директив Ради 91/672/ЄЕС та 96/50/ЄС

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 91(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директиви Ради 91/672/ЄЕС ⁽³⁾ і 96/50/ЄС ⁽⁴⁾ стали першими кроками, спрямованими на гармонізацію та визнання професійних кваліфікацій членів екіпажу у внутрішньому судноплаванні.
- (2) Вимоги до членів екіпажу, що здійснюють плавання по річці Рейн, виходять за рамки директив 91/672/ЄЕС і 96/50/ЄС, і їх встановлює Центральна комісія судноплавства по Рейну (ЦКСП) відповідно до Правил судноплавства по Рейну щодо персоналу.
- (3) Директива 2005/36/ЄС Європейського Парламенту і Ради ⁽⁵⁾ застосовується до професій, задіяних на внутрішніх водних шляхах, за винятком капітанів суден. Проте взаємне визнання дипломів та посвідчень згідно з Директивою 2005/36/ЄС повною мірою не адаптоване до транскордонної діяльності, регулярно та часто здійснюваної працівниками внутрішнього судноплавства, що існує в значних масштабах на внутрішніх водних шляхах, сполучених із внутрішніми водними шляхами іншої держави-члена.
- (4) Оцінювальне дослідження, проведене Комісією в 2014 році, висвітлило той факт, що обмеження сфери застосування директив 91/672/ЄЕС і 96/50/ЄС до капітанів суден, а також відсутність автоматичного визнання посвідчень капітанів суден, виданих відповідно до цих директив, на річці Рейн, перешкоджають мобільності членів екіпажу у внутрішньому судноплаванні.
- (5) Задля сприяння мобільності, гарантування безпеки судноплавства та охорони людського життя і довкілля, вкрай важливо, щоб члени палубних команд, а особливо особи, відповідальні за дії у надзвичайних ситуаціях на борту пасажирських суден, та особи, які задіяні в бункеруванні суден, що працюють на зрідженому природному газі, мали посвідчення, що підтверджують їхню кваліфікацію. Для ефективного застосування на практиці, вони повинні мати такі посвідчення при собі під час виконання своїх посадових обов'язків. Ці міркування також стосуються молодих людей, для яких важливо, щоб безпека їхнього життя та здоров'я на робочому місці були захищені відповідно до Директиви Ради 94/33/ЄС ⁽⁶⁾.
- (6) Спортивне або рекреаційне судноплавство, експлуатація поромів, які не рухаються самостійно, експлуатація суден збройними силами або аварійно-рятувальними службами — ці види діяльності не потребують кваліфікацій, подібних до тих, що необхідні для професійного судноплавства з перевезенням вантажів і пасажирів. Тому особи, які здійснюють таку діяльність, не повинні підпадати під дію цієї Директиви.

ДИРЕКТИВА (ЄС) 2017/2397 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ**від 12 грудня 2017 року****про визнання професійних кваліфікацій у внутрішньому судноплаванні та про скасування директив Ради 91/672/ЄЕС та 96/50/ЄС****(Текст стосується ЄЕП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 91(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директиви Ради 91/672/ЄЕС⁽³⁾ і 96/50/ЄС⁽⁴⁾ стали першими кроками, спрямованими на гармонізацію та визнання професійних кваліфікацій членів екіпажу у внутрішньому судноплаванні.
- (2) Вимоги до членів екіпажу, що здійснюють плавання по річці Рейн, виходять за рамки директив 91/672/ЄЕС і 96/50/ЄС, і їх встановлює Центральна комісія судноплавства по Рейну (ЦКСР) відповідно до Правил судноплавства по Рейну щодо персоналу.
- (3) Директива 2005/36/ЄС Європейського Парламенту і Ради⁽⁵⁾ застосовується до професій, задіяних на внутрішніх водних шляхах, за винятком капітанів суден. Проте взаємне визнання дипломів та посвідчень згідно з Директивою 2005/36/ЄС повною мірою не адаптоване до транскордонної діяльності, регулярно та часто здійснюваної працівниками внутрішнього судноплавства, що існує в значних масштабах на внутрішніх водних шляхах, сполучених із внутрішніми водними шляхами іншої держави-члена.
- (4) Оцінювальне дослідження, проведене Комісією в 2014 році, висвітлило той факт, що обмеження сфери застосування директив 91/672/ЄЕС і 96/50/ЄС до капітанів суден, а також відсутність автоматичного визнання посвідчень капітанів суден, виданих відповідно до цих директив, на річці Рейн, перешкоджають мобільності членів екіпажу у внутрішньому судноплаванні.
- (5) Задля сприяння мобільності, гарантування безпеки судноплавства та охорони людського життя і довкілля, вкрай важливо, щоб члени палубних команд, а особливо особи, відповідальні за дії у надзвичайних ситуаціях на борту пасажирських суден, та особи, які задіяні в бункеруванні суден, що працюють на зрідженому природному газі, мали посвідчення, що підтверджують їхню кваліфікацію. Для ефективного застосування на практиці, вони повинні мати такі посвідчення при собі під час виконання своїх посадових обов'язків. Ці міркування також стосуються молодих людей, для яких важливо, щоб безпека їхнього життя та здоров'я на робочому місці були захищені відповідно до Директиви Ради 94/33/ЄС⁽⁶⁾.
- (6) Спортивне або рекреаційне судноплавство, експлуатація поромів, які не рухаються самостійно, експлуатація суден збройними силами або аварійно-рятувальними службами — ці види діяльності не потребують кваліфікацій, подібних до тих, що необхідні для професійного судноплавства з перевезенням вантажів і пасажирів. Тому особи, які здійснюють таку діяльність, не повинні підпадати під дію цієї Директиви.

- (7) Капітани суден, які плавають в умовах, що становлять особливу загрозу безпеці, повинні мати спеціальні дозволи, зокрема на плавання великими штовханими складами, плавання плавучими засобами, що працюють на зрідженому природному газі, плавання в умовах обмеженої видимості, плавання внутрішніми водними шляхами морського характеру або плавання водними шляхами, що становлять конкретні ризики для судноплавства. Для отримання таких дозволів, від капітанів слід вимагати підтвердити спеціальні додаткові компетенції.
- (8) Щоб гарантувати безпечність судноплавства, державам-членам слід визначати внутрішні водні шляхи морського характеру відповідно до узгоджених критеріїв. Вимоги щодо компетенції для судноплавства цими водними шляхами повинні бути визначені на рівні Союзу. Без зайвого обмеження мобільності капітанів суден, якщо це необхідно для гарантування безпечності судноплавства та, за потреби, у співпраці з відповідною європейською річковою комісією, держави-члени також повинні мати можливість визначати водні шляхи, які становлять конкретні ризики для судноплавства, відповідно до гармонізованих критеріїв і процедур на підставі цієї Директиви. В таких випадках відповідні вимоги щодо компетенції необхідно встановлювати на національному рівні.
- (9) З метою сприяння мобільності осіб, задіяних в експлуатації плавучих засобів на всій території Союзу, та з урахуванням того, що всі кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та судові журнали, видані відповідно до цієї Директиви, повинні відповідати необхідним мінімальним стандартам відповідно до гармонізованих критеріїв, держави-члени повинні визнавати професійні кваліфікації, сертифіковані відповідно до цієї Директиви. Отже, володільці таких кваліфікацій повинні мати можливість провадити свою професійну діяльність на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу.
- (10) З огляду на відсутність транскордонної діяльності на деяких внутрішніх водних шляхах та з метою скорочення витрат, держави-члени повинні мати можливість не робити кваліфікаційні посвідчення Союзу обов'язковими на внутрішніх водних шляхах, не сполучених із судноплавними внутрішніми водними шляхами іншої держави-члена. Проте наявність посвідчення Союзу повинна забезпечувати доступ до судноплавної діяльності на цих несполучених водних шляхах.
- (11) Директива 2005/36/ЄС залишається застосовною до членів палубних команд, які звільнені від обов'язку мати кваліфікаційне посвідчення Союзу, видане відповідно до цієї Директиви, а також залишається застосовною до кваліфікацій внутрішнього судноплавства, не охоплених цією Директивою.
- (12) У тих випадках, коли держави-члени надають звільнення від зобов'язання мати при собі кваліфікаційне посвідчення Союзу, вони повинні визнавати кваліфікаційні посвідчення Союзу для осіб, які працюють на внутрішніх водних шляхах цих держав, не сполучених з судноплавною мережею іншої держави-члена, де це звільнення застосовується. Такі держави-члени повинні також забезпечити, щоб стосовно таких внутрішніх водних шляхів у послужних книжках осіб, які мають кваліфікаційне посвідчення Союзу, були завірені дані про стаж плавання та виконані рейси, якщо цього вимагає член екіпажу. Більше того, такі держави-члени також повинні вживати та забезпечувати виконання належних заходів і санкцій, щоб запобігти фальсифікаціям та іншим протиправним діям, пов'язаним із виданням кваліфікаційних посвідчень Союзу і послужних книжок на цих несполучених внутрішніх водних шляхах.
- (13) Держави-члени, які застосовують звільнення від обов'язку мати при собі кваліфікаційне посвідчення Союзу, повинні мати можливість призупинити дію кваліфікаційних посвідчень Союзу для осіб, які працюють на їхніх національних внутрішніх водних шляхах, не сполучених з судноплавною мережею іншої держави-члена, де це звільнення застосовується.
- (14) Держава-член, жоден з внутрішніх водних шляхів якої не сполучений із судноплавною мережею іншої держави-члена, яка вирішує не видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу відповідно до цієї Директиви, підпадала би під непропорційне й непотрібне зобов'язання, якби їй довелося транспонувати й імплементувати усі положення цієї Директиви. Тому таку державу-член слід звільнити від зобов'язання транспонувати й імплементувати положення, пов'язані з сертифікацією кваліфікацій, допоки вона залишає в силі рішення не видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу. Таку державу-член, тим не менш, слід зобов'язати

визнавати кваліфікаційні посвідчення Союзу на своїй території з метою сприяння мобільності працівників у межах Союзу, полегшення адміністративного тягаря, пов'язаного з мобільністю робочої сили, та підвищення привабливості професії.

- (15) У низці держав-членів внутрішнє судноплавство є поодиноким діяльним сектором, який обслуговує лише місцеві або сезонні потреби на водних шляхах, що не мають зв'язків із іншими державами-членами. Хоча принцип визнання професійних посвідчень згідно з цією Директивою також слід поважати в таких державах-членах, адміністративний тягар повинен бути пропорційним. Впровадження таких інструментів як бази даних та реєстри створило б значний адміністративний тягар без реальної користі, оскільки обмін інформацією між державами-членами може бути реалізований шляхом інших засобів співпраці. Таким чином, слушним рішенням буде дозволити обумовленим державам-членам транспонувати лише мінімальні положення, необхідні для визнання професійних посвідчень, виданих відповідно до цієї Директиви.
- (16) У деяких державах-членах судноплавство внутрішніми водними шляхами технічно неможливе. Тому вимагати від таких держав-членів транспонувати цю Директиву було б для них непропорційним адміністративним тягарем.
- (17) Важливо, щоб сектор внутрішнього судноплавства міг пропонувати програми, спрямовані як на утримання людей віком понад 50 років, так і на підвищення кваліфікації молоді та її підготовленості до працевлаштування.
- (18) Комісія повинна забезпечувати рівні умови для всіх членів екіпажу, які займаються своєю професійною діяльністю на винятковій та регулярній основі в Союзі, та зупинити будь-які тенденції скорочення заробітних плат, а також будь-яку дискримінацію за ознакою громадянства, місця проживання чи прапора реєстрації.
- (19) Враховуючи налагоджену співпрацю між Союзом та ЦКСР з 2003 року, результатом якої стало створення під егідою ЦКСР Європейського комітету з розроблення стандартів у галузі внутрішнього судноплавства (CESNI), та з метою вдосконалення правових рамок, що регулюють систему професійних кваліфікацій в Європі, кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та судові журнали, видані відповідно до Правил судноплавства по Рейну щодо персоналу, в яких викладено вимоги, ідентичні вимогам цієї Директиви, повинні бути дійсними на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу. Такі кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та судові журнали, видані третіми країнами, повинні бути визнані в Союзом на умовах взаємності.
- (20) Важливо, щоб роботодавці застосовували соціальне та трудове законодавство держави-члена, в якій здійснюється ця діяльність, при прийомі на роботу в Союзі членів палубних команд, які мають кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та судові журнали, видані третіми країнами та визнані відповідальними органами Союзу.
- (21) З метою подальшого усунення перешкод для мобільності робочої сили та подальшої оптимізації законодавчих рамок регулювання професійних кваліфікацій в Європі, будь-яке кваліфікаційне посвідчення, послужна книжка або судовий журнал, видані третьою країною на підставі вимог, ідентичних викладеним у цій Директиві, можуть також бути визнані на всіх водних шляхах Союзу за умови атестації Комісією та за умови визнання цієї третьою країною документів, виданих відповідно до цієї Директиви.
- (22) Державам-членам слід видавати кваліфікаційні посвідчення лише тим особам, які мають мінімальний рівень компетенції, мінімальний вік, медичну придатність та стаж плавання, необхідні для отримання певної кваліфікації.
- (23) Важливо, щоб Комісія та держави-члени заохочували молодь до отримання професійних кваліфікацій у внутрішньому судноплавстві та щоб Комісія та держави-члени вживали конкретних заходів для підтримання діяльності соціальних партнерів у цій галузі.
- (24) Щоб забезпечити взаємне визнання кваліфікацій, кваліфікаційні посвідчення повинні ґрунтуватися на компетенціях, необхідних для експлуатації плавучого засобу. Державам-членам слід забезпечити, щоб особи, які отримують кваліфікаційні посвідчення, мали відповідні мінімальні рівні компетенції, верифіковані після належного оцінювання. Такі оцінювання можуть набувати форми адміністративних іспитів або бути частиною схвалених

навчальних програм, що їх проводять відповідно до спільних стандартів, щоб забезпечити порівнянний мінімальний рівень компетенції для різних кваліфікацій у всіх державах-членах.

- (25) Під час плавання внутрішніми водними шляхами Союзу капітани суден повинні бути спроможні застосовувати знання про правила руху внутрішніми водними шляхами, такі як Європейські правила судноплавства внутрішніми водними шляхами (ЄПСВВШ) або інші відповідні правила руху, а також про застосовні правила щодо комплектування екіпажів плавучих засобів, у тому числі про час відпочинку, як це передбачено законодавством Союзу, національним законодавством або особливими положеннями, узгодженими на регіональному рівні, такими як Правила судноплавства по Рейну щодо персоналу.
- (26) У зв'язку з відповідальністю за безпеку при виконанні функцій капітана судна, при плаванні за допомогою радіолокатору та бункеруванні плавучих засобів, що працюють на зрідженому природному газі, або при керуванні плавучими засобами, що працюють на зрідженому природному газі, необхідно шляхом проведення практичних іспитів верифікувати, чи дійсно було досягнуто необхідного рівня компетенції. Щоб надалі сприяти оцінюванню компетенції, такі практичні іспити може бути проведено з використанням схваленого тренажерного обладнання.
- (27) Навички роботи з бортовою радіостанцією мають вирішальне значення для гарантування безпеки внутрішнього судноплавства. Важливо, щоб держави-члени заохочували усіх членів палубних команд, яким, можливо, доведеться керувати плавучим засобом, до проходження підготовки та сертифікації щодо експлуатації таких радіостанцій. Для капітанів суден і судоводіїв така підготовка та сертифікація повинні бути обов'язковими.
- (28) Схвалення навчальних програм необхідне для верифікації відповідності цих програм спільним мінімальним вимогам щодо їх змісту та організації. Така відповідність дає змогу усунути непотрібні перешкоди для отримання професії шляхом недопущення невинуватих додаткових іспитів для осіб, які вже набули необхідних навичок під час професійного навчання. Існування схвалених навчальних програм могло б також сприяти залученню працівників, що мають досвід роботи в інших секторах господарства, до професії у секторі внутрішнього судноплавства, оскільки вони могли б скористатися спеціальними навчальними програмами, які враховують вже набуті ними компетенції.
- (29) Щоб надалі сприяти мобільності капітанів суден, слід дозволити державам-членам, за згоди держави-члена, на території якої розташована ділянка внутрішнього водного шляху з особливими ризиками, оцінювати професійні навички, необхідні для судноплавства на такій окремій ділянці внутрішнього водного шляху.
- (30) Стаж плавання слід верифікувати за належним чином завіреними записами у послужних книжках. Щоб така верифікація була можливою, державам-членам слід видавати послужні книжки та судові журнали та забезпечувати наявність в останніх записів про рейси плавучих засобів. Медичну придатність кандидата засвідчує атестований медичний працівник.
- (31) Якщо вантажно-розвантажувальні роботи вимагають активних навігаційних операцій, таких як поглиблення дна чи маневрування між пунктами завантаження та розвантаження, держави-члени повинні розцінювати витрачений на такі роботи час як стаж плавання і відповідним чином відображати його у записах.
- (32) Кожного разу, коли заходи, передбачені цією Директивою, передбачають опрацювання персональних даних, його слід здійснювати згідно з законодавством Союзу щодо захисту персональних даних, зокрема регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001⁽⁷⁾ та (ЄС) 2016/679⁽⁸⁾.
- (33) Для сприяння ефективному адмініструванню кваліфікаційних посвідчень, державам-членам слід призначити компетентні органи, які здійснюватимуть імплементацію цієї Директиви, та створити реєстри для внесення даних про кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та судові журнали. Щоб полегшити обмін інформацією між державами-членами та держав-членів із Комісією з метою імплементації, забезпечення виконання та оцінювання цієї Директиви, а також у статистичних цілях для збереження безпеки та для легкості судноплавства, державам-членам слід надавати таку інформацію, в тому числі дані про

кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та суднові журнали, шляхом їх внесення в базу даних, що її веде Комісія. Під час ведення такої бази даних, Комісії слід належним чином дотримуватися принципів захисту персональних даних.

- (34) Органи, в тому числі органи в третіх країнах, що видають кваліфікаційні посвідчення, послужні книжки та суднові журнали відповідно до правил, ідентичних положенням цієї Директиви, опрацьовують персональні дані. Органи, які беруть участь в імплементації та забезпеченні виконання цієї Директиви, а також, за потреби, міжнародні організації, які встановили ці ідентичні правила, повинні також мати доступ до бази даних, яку веде Комісія, з метою оцінювання цієї Директиви, для статистичних цілей, для підтримання безпеки, для забезпечення легкості судноплавства та для сприяння обміну інформацією між згаданими органами. Однак такий доступ слід передбачати з дотриманням належного рівня захисту даних — особливо це стосується персональних даних, — а щодо третіх країн і міжнародних організацій також слід застосовувати принцип взаємності.
- (35) З метою подальшої модернізації сектора внутрішнього судноплавства та зменшення адміністративного тягаря за одночасного зниження ймовірності підроблення документів, беручи до уваги принцип вдосконалення регулювання, Комісії слід розглянути можливість заміни паперових версій кваліфікаційних посвідчень, послужних книжок і суднових журналів на електронні інструменти, такі як професійні електронні картки та електронні блоки суден.
- (36) Щоб забезпечити уніфіковані умови для імплементації цієї Директиви, слід наділити Комісію виконавчими повноваженнями щодо заперечення, у відповідних випадках, проти планованого затвердження державою-членом вимог до компетенції, пов'язаних із конкретними ризиками на певних ділянках внутрішніх водних шляхів. Ці повноваження слід здійснювати згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011⁽²⁾.
- (37) Щоб забезпечити уніфіковані умови для імплементації цієї Директиви, слід надати Комісії виконавчі повноваження щодо затвердження зразків для видання кваліфікаційних посвідчень Союзу, свідоцтв про складання практичних іспитів, послужних книжок та суднових журналів та ухвалення рішень про визнання відповідно до статті 10. Ці повноваження слід здійснювати згідно з Регламентом (ЄС) № 182/2011.
- (38) Щоб забезпечити мінімальні гармонізовані стандарти для сертифікації кваліфікацій, щоб полегшити обмін інформацією між державами-членами, а також посприяти імплементації, моніторингу та оцінюванню цієї Директиви Комісією, Комісії повинні бути делеговані повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу щодо встановлення стандартів компетенції, стандартів медичної придатності, стандартів практичних іспитів, стандартів схвалення тренажерного обладнання та стандартів, що визначають характеристики і умови використання бази даних, що її повинна підтримувати Комісія, тобто розміщувати копії ключових даних, що стосуються кваліфікаційних посвідчень Союзу, послужних книжок, суднових журналів та визнаних документів. Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час своєї підготовчої роботи, в тому числі на експертному рівні, та щоб такі консультації провадилися відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді про вдосконалення законотворчої діяльності від 13 квітня 2016 року⁽¹⁰⁾. Зокрема, для забезпечення рівної участі у підготовленні делегованих актів Європейський Парламент та Рада отримують всі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти систематично отримують доступ до засідань експертних груп Комісії, що займаються підготовленням делегованих актів.
- (39) Перехідні інструменти слід спрямовувати не тільки на вирішення проблеми посвідчень, що їх видають капітанам суден відповідно до Директиви 96/50/ЄС, Правил щодо персоналу судноплавства по Рейну або певних положень національного законодавства, але й на вирішення проблеми посвідчень, що їх видають іншим категоріям членів палубних команд, які підпадають під дію цієї Директиви. Наскільки це можливо, такі інструменти убезпечують раніше надані права і спрямовані на надання кваліфікованим членам екіпажу обґрунтованого періоду для подання заявок на кваліфікаційні посвідчення Союзу. Таким чином, такі інструменти повинні передбачати достатній період часу, впродовж якого ці посвідчення можуть використовуватися на внутрішніх водних шляхах Союзу, де вони були дійсні до

закінчення періоду транспозиції. Такі заходи також повинні забезпечити систему переходу на нові правила щодо всіх цих посвідчень, зокрема щодо рейсів місцевого значення.

- (40) Гармонізації законодавства в царині професійних кваліфікацій у внутрішньому судноплаванні в Європі сприяє тісна співпраця між Союзом і ЦКСР, а також розроблення стандартів CESNI. Комітет CESNI, що є відкритим для експертів з усіх держав-членів, розробляє стандарти в галузі внутрішнього судноплавання, в тому числі стандарти професійних кваліфікацій. Європейським річковим комісіям, відповідним міжнародним організаціям, соціальним партнерам та професійним асоціаціям необхідно повною мірою брати участь у розробленні та укладанні стандартів CESNI. За умови дотримання умов, викладених у цій Директиві, Комісія повинна покликатися на стандарти CESNI під час ухвалення імплементаційних і делегованих актів відповідно до цієї Директиви.
- (41) Оскільки мета цієї Директиви, а саме створення спільної основи для визнання мінімальних професійних кваліфікацій для внутрішнього судноплавання, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а радше, з огляду на її масштаб і наслідки може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як встановлено в статті 5 Договору про Європейський Союз. Згідно з принципом пропорційності, як встановлено в згаданій статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення такої мети.
- (42) Для поліпшення гендерного балансу в секторі внутрішніх водних шляхів важливо стимулювати доступ жінок до відповідних кваліфікацій та професій.
- (43) Відповідно до прецедентного права Суду Європейського Союзу, інформація, яку держави-члени зобов'язані надавати Комісії в контексті транспонування будь-якої директиви, повинна бути чіткою та точною. Це також стосується цієї Директиви, яка передбачає конкретний цілеспрямований підхід до транспонування.
- (44) Тому директиви 91/672/ЄЕС та 96/50/ЄС необхідно скасувати.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ 1

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива визначає умови та процедури для сертифікації кваліфікацій осіб, які беруть участь в експлуатації плавучих засобів, що плавають внутрішніми водними шляхами Союзу, а також визнання таких кваліфікацій в державах-членах.-

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до членів палубних команд, експертів зі зрідженого природного газу та експертів з пасажирського судноплавання на будь-якому внутрішньому водному шляху Союзу на таких типах плавучих засобів:

- (a) судна завдовжки 20 метрів і більше;
- (b) судна, для яких добуток довжини, ширини та углибки становить об'єм 100 кубічних метрів або більше;
- (c) буксири та штовхачі, призначені для:
 - (i) буксирування або штовхання суден, зазначених у пунктах (a) і (b);
 - (ii) буксирування або штовхання плавучого обладнання;
 - (iii) переміщення суден, зазначених у пунктах (a) і (b), або плавучого обладнання борт до борту (лагом);

- (d) пасажирські судна;
 - (e) судна, що потребують наявності свідоцтва про схвалення відповідно до Директиви 2008/68/ЄС Європейського Парламенту і Ради⁽¹¹⁾;
 - (f) плавуче обладнання.
2. Ця Директива не застосовується до осіб, які:
- (a) керують суднами для спорту або дозвілля;
 - (b) беруть участь в експлуатації поромів, що не пересуваються самостійно;
 - (c) беруть участь в експлуатації плавучих засобів, що їх використовують збройні сили, сили правопорядку, служби цивільної оборони, адміністрації водних шляхів, пожежні та інші аварійно-рятувальні служби.
3. Без обмеження дії статті 39(3) ця Директива також не застосовується до осіб, які здійснюють плавання в державах-членах, внутрішні водні шляхи яких не сполучені з судноплавною мережею іншої держави-члена, та які виключно:
- (a) здійснюють плавання в обмежених рейсах місцевого значення, де відстань від пункту відправлення не перевищує десяти кілометрів; або
 - (b) здійснюють плавання сезонно.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі означення:

- (1) «внутрішній водний шлях» означає водний шлях, інший ніж морський, відкритий для плавання плавучих засобів, зазначених у статті 2;
- (2) «плавучий засіб» означає судно або одиничне плавуче обладнання;
- (3) «судно» означає судно внутрішнього плавання або морське судно;
- (4) «буксир» означає судно, спеціально побудоване для виконання буксирних операцій;
- (5) «штовхач» означає судно, збудоване спеціально для забезпечення руху штовханого складу;
- (6) «пасажирське судно» означає судно, побудоване та обладнане для перевезення більше 12 пасажирів;
- (7) «кваліфікаційне посвідчення Союзу» означає видане компетентним органом посвідчення, яке засвідчує, що особа відповідає вимогам цієї Директиви;
- (8) «Конвенція про ПДНВ» означає «Конвенцію про ПДНВ», як її визначено в статті 1(21) Директиви 2008/106/ЄС Європейського Парламенту і Ради⁽¹²⁾;
- (9) «члени палубної команди» означає осіб, залучених до загальної експлуатації плавучого засобу, що здійснює плавання внутрішніми водними шляхами Союзу, які виконують різні завдання, наприклад завдання, пов'язані з навігацією, контролем за роботою плавучого засобу, вантажно-розвантажувальними роботами, складанням вантажів, пасажирськими перевезеннями, морською справою, технічним обслуговуванням та ремонтом, комунікацією, здоров'ям і безпекою та охороною докільця, за винятком осіб, яким доручено виключно забезпечення роботи двигунів, кранів або електричного та електронного обладнання;
- (10) «посвідчення радіооператора» означає національне посвідчення, видане державою-членом відповідно до Регламенту радіозв'язку, який є додатком до Міжнародної конвенції електрозв'язку, що надає право експлуатувати станції радіозв'язку на засобі внутрішнього водного транспорту;
- (11) «експерт з пасажирського судноплавства» означає особу, що служить на борту судна і має відповідну кваліфікацію для вживання заходів у надзвичайних ситуаціях на борту пасажирських суден;
- (12) «експерт зі зрідженого природного газу» означає особу, яка має відповідну кваліфікацію,

щоб брати участь в процедурі бункерування плавучого засобу, що працює на зрідженому природному газі, або щоб керувати таким плавучим засобом як капітан;

- (13) «капітан судна» означає члена палубної команди, який має кваліфікацію керувати плавучим засобом на внутрішніх водних шляхах держав-членів та має кваліфікацію відповідального за загальну ситуацію на борту, в тому числі за екіпаж, пасажирів та вантаж;
- (14) «конкретний ризик» означає загрозу безпеці, зумовлену особливими умовами плавання, що вимагають від капітана судна мати компетенції поза межами очікуваних в рамках загальних стандартів для управлінського рівня;
- (15) «компетенція» означає доведену здатність використовувати знання та навички, що їх вимагають встановлені стандарти для належного виконання завдань, необхідних для експлуатації плавучих засобів внутрішнього плавання;
- (16) «управлінський рівень» означає рівень відповідальності, пов'язаний із службою в якості капітана судна та забезпеченням належного виконання іншими членами палубної команди всіх завдань з експлуатації плавучого засобу;
- (17) «операційний рівень» означає рівень відповідальності, пов'язаний зі службою в якості матроса, матроса першого класу чи судноводія та забезпеченням контролю за виконанням усіх завдань у межах визначеної зони відповідальності цієї особи відповідно до належних процедур і під керівництвом особи, що працює на рівні управління;
- (18) «великий штовханий склад» означає штовханий склад, для якого добуток загальної довжини та загальної ширини плавучих засобів, що їх штовхають, становить 7000 квадратних метрів або більше;
- (19) «послужна книжка» означає персональний журнал обліку, до якого заносять відомості про трудову діяльність члена екіпажу, зокрема про стаж плавання та здійснені рейси;
- (20) «судновий журнал» означає офіційні записи рейсів, здійснених плавучим засобом та його екіпажем;
- (21) «дійсна послужна книжка» або «дійсний судновий журнал» означає послужну книжку або судновий журнал, відкриті для запису даних;
- (22) «стаж плавання» означає час, вимірюваний у днях, який члени палубної команди провели на борту плавучого засобу під час рейсу внутрішніми водними шляхами, в тому числі вантажно-розвантажувальні роботи, які потребують активних навігаційних операцій, що завірено компетентним органом;
- (23) «плавуче обладнання» означає плавучу споруду, що перевозить робочі механізми, такі як підйомні крани, днопоглиблювальну техніку, палубні машини або елеватори;
- (24) «довжина» означає максимальну довжину корпусу в метрах, за винятком стерна і бушприта;
- (25) «ширина» означає максимальну ширину корпусу в метрах, виміряну до зовнішньої крайки обшивки корпусу (за винятком гребних коліс, привального бруса тощо);
- (26) «осадка» означає вертикальну відстань в метрах між найнижчою точкою корпусу, без урахування кіля чи інших стаціонарних деталей, та ватерлінією;
- (27) «сезонне судноплавство» означає судноплавну діяльність, здійснювану впродовж не більше шести місяців щороку.

РОЗДІЛ 2

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ПОСВІДЧЕННЯ СОЮЗУ

Стаття 4

Обов'язок члена палубної команди мати при собі кваліфікаційне посвідчення Союзу

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб члени палубних команд, які здійснюють плавання внутрішніми водними шляхами Союзу, мали при собі або кваліфікаційні посвідчення Союзу для

члена палубної команди, видані відповідно до статті 11, або посвідчення, визнані відповідно до статті 10(2) чи (3).

2. Для членів палубних команд, окрім капітанів суден, кваліфікаційне посвідчення Союзу і послужна книжка, зазначені в статті 22, повинні бути представлені одним документом.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, посвідчення осіб, задіяних в експлуатації плавучого засобу (крім капітанів суден), видані чи визнані згідно з Директивою 2008/106/ЄС та, відповідно, згідно з Конвенцією ПДНВ, повинні діяти на морських суднах, що їх експлуатують на внутрішніх водних шляхах.

Стаття 5

Обов'язок мати кваліфікаційне посвідчення для спеціалізованої діяльності

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб експерти з пасажирського судноплавства та експерти зі зрідженого природного газу мали при собі або кваліфікаційні посвідчення Союзу, видані відповідно до статті 11, або посвідчення, визнані відповідно до статті 10(2) чи (3).

2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, посвідчення осіб, залучених до експлуатації плавучого засобу, видані чи визнані згідно з Директивою 2008/106/ЄС, а отже згідно з Конвенцією ПДНВ, повинні діяти на морських суднах, що працюють на внутрішніх водних шляхах.

Стаття 6

Обов'язок для капітанів суден мати спеціальні дозволи

Держави-члени повинні забезпечити, щоб капітани суден мали спеціальні дозволи, видані відповідно до статті 12, коли вони:

- (a) плавають водними шляхами, класифікованими як внутрішні водні шляхи морського характеру відповідно до статті 8;
- (b) плавають водними шляхами, визначеними як ділянки внутрішніх водних шляхів із конкретними ризиками відповідно до статті 9;
- (c) плавають за радіолокатором;
- (d) керують плавучими засобами, що використовують як паливо зріджений природний газ;
- (e) керують великими штовханими складами.

Стаття 7

Виятки щодо національних внутрішніх водних шляхів, не сполучених із судноплавною мережею іншої держави-члена

1. Держава-член може звільнити осіб, зазначених у статті 4(1), статті 5(1) та статті 6, які працюють виключно на національних внутрішніх водних шляхах, що не сполучені з судноплавною мережею іншої держави-члена, в тому числі класифікованих як внутрішні водні шляхи морського характеру, від обов'язків, встановлених у статті 4(1) і (2), статті 5(1), статті 6, першому підпараграфі статті 22(1) та статті 22(3) і (6).

2. Держава-член, яка надає звільнення від обов'язків відповідно до параграфу 1, може видавати кваліфікаційні посвідчення особам, зазначеним у параграфі 1, на умовах, відмінних від загальних умов, викладених у цій Директиві, за умови що такі посвідчення гарантують належний рівень безпеки. Визнання цих посвідчень в інших державах-членах повинне бути регламентоване Директивою 2005/36/ЄС або Директивою 2005/45/ЄС Європейського Парламенту і Ради⁽¹³⁾ в межах їх застосовності.

3. Держави-члени повинні інформувати Комісію про звільнення від обов'язків, надані відповідно до параграфу 1. Комісія забезпечує публічний доступ до інформації про надані звільнення від обов'язків.

Стаття 8

Класифікування внутрішніх водних шляхів морського характеру

1. Держави-члени повинні класифікувати ділянку водного шляху на своїй території як внутрішній водний шлях морського характеру за умови виконання одного з таких критеріїв:
 - (a) застосовною є Конвенція про міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі;
 - (b) буї та знаки відповідають морській системі;
 - (c) на такому внутрішньому водному шляху необхідна наземна навігація; або
 - (d) для навігації таким внутрішнім водним шляхом необхідне морське обладнання, експлуатація якого потребує спеціальних знань.
2. Держави-члени нотифікують Комісію про класифікування будь-якої конкретної ділянки внутрішніх водних шляхів на своїй території як внутрішнього водного шляху морського характеру. Нотифікація Комісії повинна супроводжуватися обґрунтуванням, заснованим на критеріях, зазначених в параграфі 1. Комісія повинна без зайвих зволікань опублікувати перелік нотифікованих внутрішніх водних шляхів морського характеру.

Стаття 9

Ділянки внутрішніх водних шляхів з конкретними ризиками

1. Якщо необхідно для гарантування безпеки судноплавства, держави-члени можуть визначати ділянки внутрішніх водних шляхів з конкретними ризиками, які проходять через їхні території, відповідно до процедури, викладеної в параграфах 2 – 4, якщо такі ризики зумовлені однією або кількома з таких причин:
 - (a) часто змінюються характер руху та швидкість течії;
 - (b) гідроморфологічні характеристики внутрішнього водного шляху та відсутність відповідних фарватерних інформаційних служб на внутрішніх водних шляхах або підхожих навігаційних карт;
 - (c) наявність особливих місцевих правил руху, обґрунтованих особливими гідроморфологічними характеристиками внутрішнього водного шляху; або
 - (d) висока частота аварій на конкретній ділянці внутрішнього водного шляху, що пояснюється відсутністю компетенції, не охопленої стандартами, зазначеними в статті 17.

У тих випадках, коли держави-члени вважають за необхідне з міркувань гарантування безпеки, вони повинні консультиватися з відповідною європейською річковою комісією в процесі визначення ділянок, зазначених у першому підпараграфі.

2. Держави-члени повідомляють Комісію про заходи, що їх вони мають намір запровадити відповідно до параграфу 1 цієї статті та статті 20, разом із міркуваннями, на яких ґрунтуються ці заходи, принаймні за шість місяців до передбачуваної дати запровадження цих заходів.
3. Якщо ділянки внутрішніх водних шляхів, зазначені в параграфі 1, розташовані вздовж кордону між двома або більше державами-членами, ці держави-члени повинні провести консультації одна з одною і спільно повідомити Комісію про зазначені заходи.
4. Якщо держава-член має намір запровадити певний захід, який не є обґрунтованим згідно з параграфами 1 і 2 цієї статті, Комісія може впродовж шести місяців з моменту повідомлення ухвалити імплементаційні акти, в яких буде викладено її рішення, що заперечує проти запровадження такого заходу. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням експертної процедури, зазначеної в статті 33(3).
5. Комісія повинна зробити публічно доступною інформацію про запроваджені державами-членами заходи, разом з обґрунтуваннями, зазначеними у параграфі 2.

Стаття 10

Визнання

1. Будь-яке кваліфікаційне посвідчення Союзу, зазначене в статтях 4 і 5, а також будь-які послужні книжки або судові журнали, зазначені в статті 22, що видані компетентними

органами відповідно до цієї Директиви, діють на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу.

2. Будь-яке кваліфікаційне посвідчення, послужна книжка або судновий журнал, видані відповідно до Правил судноплавства по Рейну щодо персоналу, в яких встановлено вимоги, ідентичні вимогам цієї Директиви, повинні бути дійсними на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу.

Такі посвідчення, послужні книжки та судові журнали, видані третьою країною, повинні діяти на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу за умови визнання цією третьою країною в межах своєї юрисдикції документів Союзу, виданих відповідно до цієї Директиви.

3. Без обмеження дії параграфу 2 будь-яке кваліфікаційне посвідчення, послужна книжка або судновий журнал, видані відповідно до національних норм третьої країни, що встановлюють вимоги, ідентичні вимогам цієї Директиви, повинні діяти на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу за умови дотримання процедури та умов, викладених у параграфах 4 і 5.

4. Будь-яка третя країна може подати до Комісії запит про визнання посвідчень, послужних книжок або судових журналів, виданих її органами. Цей запит повинен супроводжуватися усією інформацією, яка необхідна, щоб визначити, чи підпадає видання таких документів під дію вимог, ідентичних вимогам, викладеним у цій Директиві.

5. Після отримання запиту про визнання відповідно до параграфу 4, Комісія повинна оцінити системи сертифікації в третій країні, що подала запит, для того, щоб визначити, чи підпадає видання посвідчень, послужних книжок або судових журналів, вказаних в її запиті, під дію вимог, ідентичних вимогам, викладеним у цій Директиві.

Якщо ці вимоги будуть визнані ідентичними, Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти щодо визнання на території Союзу посвідчень, службових книжок та судових журналів, виданих цією третьою країною, за умови що ця третя країна визнає в межах своєї юрисдикції документи Союзу, видані відповідно до цієї Директиви.

При ухваленні імплементаційного акта, зазначеного в другому підпараграфі цього параграфу, Комісія повинна чітко вказати, до яких із зазначених у параграфі 4 цієї статті документів буде застосовано це визнання. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням експертної процедури, зазначеної в статті 33(3).

6. Якщо держава-член вважає, що третя країна більше не відповідає вимогам цієї статті, вона повинна негайно повідомити про це Комісію з наданням обґрунтованих аргументів на користь свого твердження.

7. Кожні вісім років Комісія здійснює оцінювання відповідності системи сертифікації в третій країні, зазначеній у другому підпараграфі параграфу 5, вимогам, викладеним у цій Директиві. Якщо Комісія встановить, що викладених в цій Директиві вимог не дотримано, повинен бути застосований параграф 8.

8. Якщо Комісія встановить, що видання документів, зазначених параграфах 2 або 3 цієї статті, більше не підпадає під дію вимог, ідентичних викладеним у цій Директиві, вона ухвалює імплементаційний акт, який призупиняє дію кваліфікаційних посвідчень, послужних книжок і судових журналів, виданих відповідно до цих вимог, на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням експертної процедури, зазначеної в статті 33(3).

Комісія може в будь-який час скасувати призупинення, якщо будуть усунені виявлені недоліки щодо застосовуваних стандартів.

9. Комісія публікує перелік третіх країн, зазначених у параграфах 2 і 3, разом із документами, що їх визнають дійсними на всіх внутрішніх водних шляхах Союзу.

РОЗДІЛ 3

СЕРТИФІКАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ КВАЛІФІКАЦІЙ

СЕКЦІЯ I

Стаття 11

Видання і чинність кваліфікаційних посвідчень Союзу

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб заявники на отримання кваліфікаційних посвідчень Союзу для членів палубних команд і кваліфікаційних посвідчень Союзу для спеціалізованої діяльності надавали задовільні документальні підтвердження:
 - (a) їхньої особи;
 - (b) що вони задовольняють мінімальні вимоги, викладені в додатку I, щодо віку, компетенції, адміністративної відповідності та стажу плавання для кваліфікації, на яку вони претендують;
 - (c) що вони відповідають стандартам медичної придатності згідно зі статтею 23, у застосовних випадках.
2. Держави-члени повинні видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу після верифікації автентичності та дійсності документів, наданих заявниками, та після верифікації того, що заявникові ще не було видане чинне кваліфікаційне посвідчення Союзу.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, що встановлюють зразки кваліфікаційних посвідчень Союзу та єдиних документів, що поєднують кваліфікаційні посвідчення Союзу та послужні книжки. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням дорадчої процедури, зазначеної в статті 33(2).
4. Дійсність кваліфікаційного посвідчення Союзу для члена палубної команди повинна бути обмежена датою наступного медичного огляду згідно з вимогами статті 23.
5. Зі збереженням обмеження, зазначеного в параграфі 4, кваліфікаційні посвідчення Союзу для капітанів суден діятимуть впродовж максимум 13 років.
6. Кваліфікаційні посвідчення Союзу для спеціалізованої діяльності повинні діяти впродовж максимум п'яти років.

Стаття 12

Видання і чинність спеціальних дозволів для капітанів суден

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб заявники на отримання спеціальних дозволів, зазначених у статті 6, надавали задовільні документальні підтвердження:
 - (a) їхньої особи;
 - (b) що вони задовольняють мінімальні вимоги, викладені в додатку I, щодо віку, компетенції, адміністративної відповідності та стажу плавання для спеціального дозволу, на який вони претендують;
 - (c) що вони мають кваліфікаційне посвідчення капітана судна Союзу або посвідчення, визнане відповідно до статті 10(2) і (3), або відповідають мінімальним вимогам для видання кваліфікаційних посвідчень Союзу для капітанів суден, передбаченим цією Директивою.
2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, для отримання спеціальних дозволів на плавання по ділянках внутрішніх водних шляхів з конкретними ризиками, необхідних відповідно до пункту (b) статті 6, заявники повинні надати компетентним органам держав-членів, зазначеним у статті 20(3), задовільні документальні підтвердження:
 - (a) їхньої особи;
 - (b) що вони задовольняють встановлені відповідно до статті 20 вимоги до компетенції щодо конкретних ризиків для конкретної ділянки внутрішнього водного шляху, для якої потрібен дозвіл;
 - (c) що вони мають кваліфікаційне посвідчення капітана судна Союзу або посвідчення, визнане відповідно до статті 10(2) і (3), або відповідають мінімальним вимогам для видання кваліфікаційних посвідчень Союзу для капітанів суден, передбаченим цією Директивою.

3. Держави-члени повинні видавати спеціальні дозволи, зазначені в параграфах 1 і 2, після перевірки автентичності та дійсності документів, наданих заявником.

4. Держави-члени забезпечують, щоб компетентний орган, який видає кваліфікаційні посвідчення Союзу капітанам суден, конкретно вказував у посвідченні кожен спеціальний дозвіл, виданий відповідно до статті 6 згідно зі зразком, зазначеним в статті 11(3). Дія такого спеціального дозволу повинна завершитися, коли завершиться дія кваліфікаційного посвідчення Союзу.

5. Як відступ від параграфа 4 цієї статті, спеціальний дозвіл, зазначений у пункті (d) статті 6, повинен бути виданий як кваліфікаційне посвідчення Союзу для експерта зі зрідженого природного газу згідно зі зразком, зазначеним в статті 11(3); строк дії такого посвідчення повинен бути встановлений відповідно до статті 11(6).

Стаття 13

Поновлення кваліфікаційних посвідчень Союзу та спеціальних дозволів для капітанів суден

Після закінчення строку дії кваліфікаційного посвідчення Союзу, держави-члени, на вимогу, повинні поновити посвідчення та, де це є доречним, спеціальні дозволи, що містяться в ньому, за умови що:

- (a) щодо кваліфікаційних посвідчень Союзу для членів палубних команд і щодо спеціальних дозволів, крім зазначених у пункті (d) статті 6, надано задовільні документальні підтвердження, вказані в пунктах (a) і (c) статті 11(1);
- (b) для кваліфікаційних посвідчень Союзу для спеціалізованої діяльності надано задовільні документальні підтвердження, зазначені в пунктах (a) і (b) статті 11(1).

Стаття 14

Призупинення дії та скасування кваліфікаційних посвідчень Союзу або спеціальних дозволів для капітанів суден

- 1. Якщо є ознаки того, що вимоги до кваліфікаційних посвідчень або спеціальних дозволів більше не виконуються, держава-член, яка видала посвідчення або спеціальні дозволи, здійснює всі необхідні перевірки та за потреби скасовує ці посвідчення або спеціальні дозволи.
- 2. Будь-яка держава-член може тимчасово припинити дію кваліфікаційного посвідчення Союзу, якщо вона вважає, що таке припинення необхідне з міркувань безпеки або громадського порядку.
- 3. Держави-члени повинні без зайвих зволікань реєструвати такі акти призупинення та скасування у базі даних, вказаній в статті 25(2).

СЕКЦІЯ II

Адміністративна співпраця

Стаття 15

Співпраця

Якщо держава-член, вказана в статті 39(3), визначає, що кваліфікаційне посвідчення, видане компетентним органом іншої держави-члена, не відповідає умовам, встановленим цією Директивою, або якщо існують інші причини, пов'язані з безпекою чи громадським порядком, компетентний орган вимагає від органа, що видав це кваліфікаційне посвідчення, розглянути питання про припинення його дії відповідно до статті 14. Орган, який робить таку вимогу, повинен поінформувати про неї Комісію. Орган, що видав кваліфікаційне посвідчення, про яке йде мова, повинен розглянути вимогу та повідомити іншому органу про своє рішення. Будь-який компетентний орган може заборонити особам здійснювати професійну діяльність на території під його юрисдикцією до отримання повідомлення про рішення органу, що видав посвідчення.

Держави-члени, вказані у статті 39(3), також повинні співпрацювати з компетентними органами інших держав-членів, щоб забезпечити, що стаж плавання та рейси власників кваліфікаційних посвідчень і послужних книжок, визнаних відповідно до цієї Директиви, були підтверджені відповідними записами, якщо цього вимагає власник послужної книжки, та завірені, якщо вони були здійснені в період до 15 місяців перед запитом на завірення. Держави-члени, зазначені у статті 39(3), інформують Комісію, у відповідних випадках, про внутрішні водні шляхи на їхній території, де необхідні компетенції для судноплавства морського характеру.

СЕКЦІЯ III

Компетенція

Стаття 16

Вимоги до компетенцій

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб особи, зазначені у статтях 4, 5 і 6, мали необхідні компетенції для безпечної експлуатації плавучого засобу, як передбачено у статті 17.
2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, оцінювання компетенції щодо конкретних ризиків, зазначених у пункті (b) статті 6, повинно відбуватись відповідно до статті 20.

Стаття 17

Оцінювання компетенцій

1. Комісія ухвалює делеговані акти згідно зі статтею 31 на доповнення цієї Директиви шляхом встановлення стандартів для компетенцій та відповідних знань і навичок з дотриманням суттєвих вимог, викладених у додатку II.
2. Держави-члени забезпечують, щоб особи, які подають заявку на документи, зазначені у статтях 4, 5 та 6, підтверджували, у застосовних випадках, що вони відповідають стандартам компетенції, зазначеним у параграфі 1 цієї статті, шляхом складання іспиту, що був організований:
 - (a) під відповідальність адміністративного органу згідно зі статтею 18 або;
 - (b) в рамках навчальної програми, схваленої відповідно до статті 19.
3. Підтвердження відповідності стандартам компетенції повинне включати практичний іспит для отримання:
 - (a) кваліфікаційного посвідчення Союзу для капітана судна;
 - (b) спеціального дозволу на плавання за радіолокатором, зазначеного в пункті (c) статті 6;
 - (c) посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта зі зрідженого природного газу;
 - (d) посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта з пасажирського судноплавства.

Для отримання документів, зазначених у пунктах (a) і (b) цього параграфу, практичні іспити можуть проходити на борту плавучого засобу або на спеціальному тренажерному обладнанні, яке відповідає вимогам статті 21. Для пунктів (c) і (d) цього параграфу, практичні іспити можуть проходити на борту плавучого засобу або на відповідному береговому об'єкті.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 31 на доповнення цієї Директиви шляхом встановлення стандартів практичних іспитів, зазначених у параграфі 3 цієї статті, із наведенням конкретних компетенцій та умов, які підлягають перевірці під час практичних іспитів, а також мінімальних вимог до плавучого засобу, на якому можна проводити практичний іспит.

Стаття 18

Іспит під відповідальність адміністративного органу

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб іспити, зазначені в пункті (а) статті 17(2), були організовані під їхню відповідальність. Вони забезпечують, щоб такі іспити проводили експерти, які мають кваліфікацію для оцінювання компетенцій та відповідних знань і навичок, зазначених у статті 17(1).
2. Держави-члени видають свідоцтво про складення практичного іспиту заявникам, які пройшли практичний іспит, зазначений у статті 17(3), якщо цей іспит відбувся на спеціальному тренажерному обладнанні, яке відповідає вимогам статті 21, а також на вимогу заявника.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, що встановлюють зразки свідоцтв про складення практичного іспиту, зазначені в параграфі 2 цієї статті. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням дорадчої процедури, зазначеної в статті 33(2).
4. Держави-члени визнають, без додаткових вимог або перевірок, зазначені в параграфі 2 свідоцтва про складення практичного іспиту, які були видані компетентними органами інших держав-членів.
5. У разі письмових або комп'ютерних іспитів, екзаменатори, зазначені в параграфі 1, можуть бути замінені на кваліфікованих наглядачів.
6. Держави-члени повинні забезпечити відсутність у екзаменаторів та кваліфікованих наглядачів, зазначених у цьому розділі, конфлікту інтересів.

Стаття 19

Схвалення навчальних програм

1. Держави-члени можуть розробляти навчальні програми для осіб, зазначених у статтях 4, 5 та 6.
6. Держави-члени забезпечують схвалення таких навчальних програм, що передбачають отримання дипломів чи свідоцтв на підтвердження відповідності стандартам компетенції, зазначеним у статті 17(1), компетентними органами держав-членів, на території яких відповідний заклад освіти або професійної підготовки проводить свої навчальні програми.

Держави-члени повинні забезпечити оцінювання та контроль якості навчальних програм шляхом застосування національного або міжнародного стандарту якості відповідно до статті 27(1).

2. Держави-члени можуть схвалювати навчальні програми, зазначені в параграфі 1 цієї статті, тільки якщо:
 - (а) цілі підготовки, зміст навчання, методи, способи донесення матеріалу, процедури, в тому числі застосування тренажерного обладнання, у застосовних випадках, та матеріали курсу належним чином задокументовані та дають змогу заявникам досягти стандартів компетенції, зазначених у статті 17(1);
 - (б) програми оцінювання відповідних компетенцій проводять кваліфіковані особи з поглибленим знанням навчальної програми;
 - (с) іспит для верифікації відповідності стандартам компетенції, зазначеним у статті 17(1), проводять кваліфіковані екзаменатори, які не мають конфлікту інтересів.
3. Держави-члени повинні визнавати будь-які дипломи або свідоцтва, видані після завершення навчання за програмами, схваленими іншими державами-членами відповідно до параграфа 1.
4. Держави-члени повинні відкликати або припиняти свої рішення про схвалення навчальних програм, які більше не відповідають критеріям, викладеним у параграфі 2.
5. Держави-члени повідомляють Комісії перелік схвалених навчальних програм, а також будь-які навчальні програми, схвалення яких було відкликано або припинено. Комісія оприлюднює цю інформацію. У цьому переліку повинні бути вказані назва навчальної програми, назви дипломів або свідоцтв, орган, що видає диплом або свідоцтва, рік набуття чинності рішення про схвалення, а також відповідна кваліфікація та будь-які спеціальні дозволи, доступні на підставі диплома чи свідоцтва.

Стаття 20

Оцінювання компетенцій щодо конкретних ризиків

1. Держави-члени, які визначають на своїй території ділянки внутрішніх водних шляхів з конкретними ризиками у розумінні статті 9(1), повинні вказувати додаткову компетенцію, необхідну для капітанів суден, які плавають на цих ділянках внутрішніх водних шляхів, та вказувати засоби, необхідні для доведення відповідності таким вимогам. У тих випадках, коли держави-члени вважають за необхідне з міркувань гарантування безпеки, вони повинні консультиватися з відповідною Європейською річковою комісією в процесі визначення цих компетенцій.

З урахуванням компетенцій, необхідних для плавання на ділянці внутрішнього водного шляху з конкретними ризиками, засоби, необхідні для доведення відповідності таким вимогам, можуть складатися з такого:

- (a) обмежена кількість рейсів на обумовленій ділянці;
- (b) іспит на тренажерному обладнанні;
- (c) іспит з множинним вибором;
- (d) усний іспит; або
- (e) поєднання засобів, зазначених у пунктах (a) – (d).

Під час застосування цього параграфу, держави-члени повинні застосовувати об'єктивні, прозорі, недискримінаційні та пропорційні критерії.

2. Держави-члени, зазначені в параграфі 1, повинні забезпечити впровадження процедур оцінювання компетенції заявників щодо конкретних ризиків та оприлюднення інструментів, щоб полегшити набуття капітанами необхідної компетенції щодо конкретних ризиків.

3. Держава-член може здійснювати оцінювання компетенції заявників стосовно конкретних ризиків на ділянках внутрішніх водних шляхів, розташованих в іншій державі-члені, на підставі вимог, встановлених для такої ділянки внутрішнього водного шляху відповідно до параграфу 1, за умови що держава-член, в якій розташована ділянка внутрішнього водного шляху, надає свою згоду. У такому разі ця держава-член повинна надати державі-члену, котра здійснює оцінку, необхідні засоби для її здійснення. Держави-члени повинні обґрунтовувати будь-яку відмову надати згоду на об'єктивних і пропорційних підставах.

Стаття 21

Використання тренажерного обладнання

1. Тренажерне обладнання, використовуване для оцінювання компетенцій, повинно бути схвалене державами-членами. Таке свідоцтво про схвалення повинно бути видане на вимогу, коли є підтвердження, що це тренажерне обладнання відповідає стандартам для тренажерного обладнання, встановленим делегованими актами, зазначеними у параграфі 2. В цьому свідоцтві про схвалення повинно бути зазначено, на яке саме оцінювання компетенції надано дозвіл стосовно тренажерного обладнання.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 31 на доповнення цієї Директиви шляхом встановлення стандартів для схвалення тренажерного обладнання із зазначенням мінімальних функціональних та технічних вимог та адміністративних процедур у цьому зв'язку, щоб забезпечити, що тренажерне обладнання, використовуване для оцінювання компетенцій, було розроблене таким чином, щоб уможливити верифікацію компетенцій згідно з приписами стандартів для практичних іспитів, зазначених у статті 17(3).

3. Держави-члени визнають тренажерне обладнання, схвалене компетентними органами інших держав-членів згідно з параграфом 1, без додаткових технічних вимог або обстежень.

4. Держави-члени повинні відкликати або припинити дію свідоцтва про схвалення тренажерного обладнання, яке більше не відповідає стандартам, наведеним у параграфі 2.

5. Держави-члени надають Комісії перелік схваленого тренажерного обладнання. Комісія оприлюднює цю інформацію.

6. Держави-члени забезпечують, щоб доступ до тренажерного обладнання для цілей оцінювання був недискримінаційним.

СЕКЦІЯ IV

Стаж плавання та медична придатність

Стаття 22

Послужна книжка та судновий журнал

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб капітани суден вносили стаж плавання, зазначений у пункті (b) статті 11(1), та виконані рейси, зазначені у статті 20(1), до послужної книжки, обумовленої в параграфі 6 цієї статті, або до послужної книжки, визнаної відповідно до статті 10(2) або (3).

Як відступ від першого підпараграфу, коли держави-члени застосовують статтю 7(1) або статтю 39(2), обов'язок, викладений у першому підпараграфі цього параграфу, повинен бути застосований, тільки якщо власник послужної книжки вимагає внесення записів.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб на вимогу члена екіпажу їхні компетентні органи, після перевірки автентичності та дійсності усіх необхідних документальних доказів, завіряли у послужній книжці дані про стаж плавання та рейси, здійснені впродовж 15 або менше місяців до запиту. За наявності електронних засобів, у тому числі електронні послужні книжки та електронні судові журнали, включно з належними процедурами убезпечення автентичності документів, відповідні дані можуть бути завірені без додаткових процедур.

Повинен бути врахований стаж плавання, здобутий на внутрішніх водних шляхах будь-якої з держав-членів. Для внутрішніх водних шляхів, маршрути яких не повністю пролягають в межах території Союзу, повинен бути також врахований стаж плавання, здобутий поза межами території Союзу.

3. Держави-члени повинні забезпечувати облікування рейсів плавучих засобів, зазначених в статті 2(1), в судовому журналі, обумовленому в параграфі 6 цієї статті, або в судовому журналі, визнаному відповідно до статті 10(2) або (3).

4. Комісія ухвалює імплементаційні акти, що встановлюють зразки послужних книжок і судових журналів, з урахуванням інформації, необхідної для імплементації цієї Директиви стосовно ідентифікації особи, її стажу плавання та виконаних рейсів. Ухвалення таких імплементаційних актів повинно відбуватися з дотриманням дорадчої процедури, зазначеної в статті 33(2).

Під час ухвалення цих імплементаційних актів, Комісія повинна враховувати той факт, що судовий журнал також використовують в процесі імплементації Директиви Ради 2014/112/ЄС⁽¹⁴⁾ для верифікації вимог до кадрової укомплектованості і облікування рейсів плавучого засобу.

5. Комісія повинна до 17 січня 2026 року подати до Європейського Парламенту і Ради оцінку захищених від підроблення електронних послужних книжок, судових журналів і професійних карток, до яких належать кваліфікаційні посвідчення Союзу у внутрішньому судноплаванні.

6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб члени екіпажу мали єдину дійсну послужну книжку та щоб на плавучому засобі був єдиний дійсний судовий журнал.

Стаття 23

Медична придатність

1. Держави-члени повинні забезпечувати підтвердження членами палубних команд, які подають заявку на отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу, своєї медичної придатності шляхом надання компетентному органу дійсної медичної довідки, виданої медичним працівником, визнаним компетентним органом, на підставі успішного проходження медичного огляду.

2. Заявники повинні надавати компетентному органу медичну довідку при поданні заявки на отримання

- (а) першого кваліфікаційного посвідчення Союзу для члена палубної команди;
- (б) кваліфікаційного посвідчення Союзу для капітана судна;
- (с) відновлення кваліфікаційного посвідчення Союзу для члена палубної команди в разі виконання умов, зазначених у параграфі 3 цієї статті.

Медичні довідки, видані з метою отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу, повинні бути від дати, не давнішої, ніж за три місяці до дати подання заявки на отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу.

3. З 60-річного віку власник кваліфікаційного посвідчення Союзу як член палубної команди повинен підтверджувати медичну придатність згідно з параграфом 1 принаймні кожні п'ять років. З 70-річного віку власник повинен підтверджувати медичну придатність згідно з параграфом 1 принаймні кожні два роки.

4. Держави-члени повинні забезпечити працедавцям, капітанам суден і органам влади держав-членів можливість вимагати від члена палубної команди підтвердити медичну придатність згідно з параграфом 1, якщо є об'єктивні ознаки, що такий член палубної команди більше не відповідає вимогам до медичної придатності, зазначеним у параграфі 6.

5. Якщо заявник не може повною мірою підтвердити свою медичну придатність, держави-члени можуть застосувати запобіжні заходи або обмеження, що забезпечать рівноцінний рівень безпеки судноплавства. У такому випадку, такі пом'якшувальні заходи та обмеження, пов'язані з медичною придатністю, повинні бути зазначені в кваліфікаційному посвідченні Союзу згідно зі зразком, зазначеним в статті 11(3).

6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 31 на основі суттєвих вимог до медичної придатності, зазначених у додатку III, на доповнення цієї Директиви шляхом встановлення стандартів медичної придатності, які конкретизують вимоги до медичної придатності, зокрема щодо тестів, що їх повинні проводити медичні працівники, критеріїв, що їх вони повинні застосувати для визначення придатності для роботи, а також переліку обмежень та запобіжних заходів.

РОЗДІЛ 4

АДМІНІСТРАТИВНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 24

Захист персональних даних

1. Держави-члени повинні здійснювати будь-яке опрацювання персональних даних, передбачене у цій Директиві, згідно з законодавством Союзу про захист персональних даних, зокрема з Регламентом (ЄС) 2016/679.

2. Комісія повинна здійснювати будь-яке опрацювання персональних даних, передбачене у цій Директиві, згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб персональні дані підлягали опрацюванню тільки для цілей:

- (а) імплементації, правового застосування та оцінювання цієї Директиви;
- (б) обміну інформацією між органами, що мають доступ до бази даних, зазначеної в статті 25, та Комісією;
- (с) підготовки статистичних даних.

Анонімізована інформація, отримана з таких даних, може бути використана для підтримання політичних рішень, які сприяють розвитку внутрішнього водного транспорту.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб зазначені у статтях 4 і 5 особи, чії особисті дані, зокрема, дані про стан здоров'я, опрацьовано в реєстрах, зазначених у статті 25(1), та в базі

даних, зазначеній у статті 25(2), були поінформовані *ex ante*. Держави-члени надають таким особам доступ до їхніх персональних даних, а також надають таким особам копію цих даних на запит в будь-який час.

Стаття 25

Реєстри

1. Щоб сприяти ефективному адмініструванню щодо видання, поновлення, припинення та скасування кваліфікаційних посвідчень, держави-члени повинні вести реєстри кваліфікаційних посвідчень, послужних книжок і суднових журналів, виданих з їхнього відома згідно з цією Директивою, та, у відповідних випадках, документів, визнаних відповідно до статті 10(2), що їх було видано, поновлено, припинено чи скасовано, що їх було оголошено втраченими, викраденими чи знищеними, або строк дії яких минув.

Для кваліфікаційних посвідчень Союзу, реєстри повинні містити дані, наявні у кваліфікаційному посвідченні Союзу, та орган, що видав.

Для послужних книжок, реєстри повинні містити ім'я власника та його ідентифікаційний номер, ідентифікаційний номер послужної книжки, дату видання та орган, що видав.

Для суднових журналів, реєстри повинні містити назву плавучого засобу, європейський ідентифікаційний номер або європейський ідентифікаційний номер судна (номер ENI), ідентифікаційний номер суднового журналу, дату видання та орган, що видав.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 31, щоб доповнювати інформацію в реєстрах щодо послужних книжок і суднових журналів іншою інформацією, що її вимагають зразки послужних книжок і суднових журналів, запроваджених згідно зі статтею 22(4), з метою подальшого сприяння обміну інформацією між державами-членами.

2. З метою імплементації, виконання та оцінювання цієї Директиви, для підтримання безпеки, для зручності судноплавства, а також у статистичних цілях та в цілях сприяння обміну інформацією між органами влади, які імплементують цю Директиву, держави-члени повинні надійно та оперативно вносити дані щодо кваліфікаційних посвідчень, послужних книжок і суднових журналів, зазначених у параграфі 1, до бази даних, що її веде Комісія.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 31, щоб забезпечити стандарти, що визначають характеристики такої бази даних та умови її використання, із зазначенням, зокрема:

- (a) інструкцій з кодування даних для внесення в базу;
- (b) прав доступу користувачів, диференційованих залежно від типу користувачів, типу доступу та мети використання даних;
- (c) максимальних термінів зберігання даних відповідно до параграфа 3 цієї статті, диференційованих, за певних обставин, відповідно до типу документа;
- (d) інструкцій з експлуатації бази даних та її взаємодії з реєстрами, зазначеними в параграфі 1 цієї статті.

3. Будь-які персональні дані, включені до реєстрів, зазначених у параграфі 1, або до бази даних, зазначеної в параграфі 2, повинні зберігатися не довше, ніж потрібно для цілей, для яких ці дані були зібрані або для яких їх надалі опрацьовують згідно з цією Директивою. Після того як такі дані більше не потрібні для цих цілей, вони підлягають знищенню.

4. Комісія може надавати доступ до цієї бази даних органу третьої країни або міжнародній організації, якщо це необхідно для цілей, зазначених у параграфі 2 цієї статті, за умови що:

- (a) дотримані вимоги статті 9 Регламенту (ЄС) № 45/2001; та
- (b) третя країна або міжнародна організація не обмежує доступ держав-членів або Комісії до своєї відповідної бази даних.

Комісія повинна забезпечити, щоб третя країна або міжнародна організація не передавала ці дані іншій третій країні або міжнародній організації без чітко висловленого письмового дозволу Комісії та на умовах, визначених Комісією.

Стаття 26

Компетентні органи

1. У застосовних випадках, держави-члени повинні призначити компетентні органи, які:
 - (a) організовують і контролюють проведення іспитів, зазначених у статті 18;
 - (b) схвалюють навчальні програми, зазначені в статті 19;
 - (c) схвалюють тренажерне обладнання, зазначене в статті 21;
 - (d) видають, поновлюють, припиняють дію або скасовують посвідчення та видають спеціальні дозволи, зазначені у статтях 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 та 38, а також послужні книжки та суднові журнали, зазначені у статті 22;
 - (e) завіряють записи про стаж плавання у послужних книжках, зазначених у статті 22;
 - (f) визначають медичних працівників, які можуть видавати медичні довідки згідно зі статтею 23;
 - (g) ведуть реєстри, зазначені в статті 25;
 - (h) виявляють шахрайство та інші незаконні практики, зазначені у статті 29, та борються з ними.
2. Держави-члени повідомляють Комісію про всі компетентні органи на своїй території, що їх вони призначили відповідно до параграфу 1. Комісія оприлюднює цю інформацію.

Стаття 27

Моніторинг

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка діяльність підзвітних їм урядових і неурядових органів, пов'язана з навчанням, оцінюванням компетенції та виданням і поновленням кваліфікаційних посвідчень Союзу, послужних книжок і судових журналів, перебувала під постійним моніторингом через систему стандартів якості, щоб забезпечити досягнення цілей цієї Директиви.
2. Держави-члени повинні забезпечити чітке значення намічених цілей навчання і пов'язаних стандартів компетенції та визначають рівні знань і навичок, які підлягають оцінюванню та випробуванню відповідно до цієї Директиви.
3. З урахуванням політик, систем, контролю та внутрішніх ревізій забезпечення якості, встановлених, щоб забезпечити досягнення визначених цілей, держави-члени повинні забезпечити, щоб сфери застосування стандартів якості охоплювали:
 - (a) видання, поновлення, призупинення дії та скасування кваліфікаційних посвідчень Союзу, послужних книжок і судових журналів;
 - (b) усі навчальні курси та програми;
 - (c) іспити та оцінювання, здійснювані кожною державою-членом або за її розпорядженням; та
 - (d) кваліфікації та досвід, необхідні від викладачів та екзаменаторів.

Стаття 28

Оцінювання

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб незалежні органи оцінювали діяльність, пов'язану з набуттям і оцінюванням компетенції, а також з адмініструванням кваліфікаційних посвідчень Союзу, послужних книжок і судових журналів, до 17 січня 2037 року та принаймні кожні 10 років після того.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб результати оцінювань, виконаних такими незалежними органами, були належним чином задокументовані та доведені до уваги відповідних компетентних органів. Якщо потрібно, держави-члени повинні вживати належних заходів для усунення будь-яких недоліків, що їх виявлено незалежним оцінюванням.

Стаття 29

Запобігання шахрайству та іншим незаконним практикам

1. Держави-члени вживають належних заходів, щоб запобігати шахрайству та незаконним практикам з кваліфікаційними посвідченнями Союзу, послужними книжками, судовими журналами, медичними довідками і реєстрами, передбаченими у цій Директиві.
2. Держави-члени обмінюються відповідною інформацією з компетентними органами інших держав-членів щодо сертифікації осіб, які беруть участь в експлуатації плавучих засобів, в тому числі інформацією про призупинення дії та скасування посвідчень. При цьому вони повинні повністю дотримуватися принципів захисту персональних даних, викладених у Регламенті (ЄС) 2016/679.

Стаття 30

Санкції

Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій і штрафів, застосовних до порушень національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, та вживати усіх заходів, необхідних для забезпечення виконання таких правил. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними.

РОЗДІЛ 5

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 31

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надані Комісії з дотриманням умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 17(1) і (4), статті 21(2), статті 23(6) та статті 25(1) і (2), надають Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 16 січня 2018 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалюють рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені в цій статті, можуть бути скасовані в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, вказану в рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введені в дію.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до цієї статті, набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісію про те, що вони не будуть заперечувати. Такий період подовжують ще на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 32

Стандарти CESNI та делеговані акти

Делеговані акти, ухвалені за цією Директивою, за винятком ухвалених на підставі статті 25, повинні містити покликання на стандарти, встановлені CESNI, за умови що:

- (a) такі стандарти доступні та актуальні;
- (b) такі стандарти відповідають будь-яким застосовним вимогам, викладеним у додатках;
- (c) Інтереси Союзу не поставлено під загрозу змінами в процесі вироблення й ухвалення рішень CESNI.

Якщо цих умов не дотримано, Комісія може надавати або покликатися на інші стандарти.

Якщо делеговані акти, ухвалені відповідно до цієї Директиви, містять покликання на певні стандарти, Комісія повинна включити повний текст цих стандартів до цих делегованих актів, зробити чи оновити відповідне покликання та вказати дату застосування в додатку IV.

Стаття 33

Процедура Комітету

1. Комісії допомагає комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011. Покликання на комітет, заснований відповідно до статті 7 Директиви 91/672/ЄЕС, скасованої цією Директивою, необхідно тлумачити як покликання на комітет, заснований цією Директивою.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Якщо висновок Комітету належить отримувати за письмовою процедурою, така процедура повинна бути припинена без результату, якщо, впродовж строку для винесення висновку, так вирішить голова комітету.

3. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011. Якщо висновок Комітету належить отримувати за письмовою процедурою, його голова може вирішити припинити процедуру без результату впродовж строку для винесення висновку.

Стаття 34

Стандарти CESNI та імплементаційні акти

Під час ухвалювання імплементаційних актів, зазначених у статтях 11(3), 18(3) та 22(4), Комісія повинна покликатися на стандарти CESNI та встановити дату подання заявки, за умови що:

- (a) такі стандарти доступні та актуальні;
- (b) такі стандарти відповідають будь-яким застосовним вимогам, викладеним у додатках;
- (c) інтереси Союзу не поставлено під загрозу змінами в процесі вироблення й ухвалення рішень CESNI.

Якщо цих умов не дотримано, Комісія може надавати або покликатися на інші стандарти.

Якщо імплементаційні акти, ухвалені відповідно до цієї Директиви, покликаються на стандарти, Комісія повинна включити повний текст таких стандартів до таких імплементаційних актів.

Стаття 35

Перегляд

1. Комісія оцінює цю Директиву разом з імплементаційними та делегованими актами, зазначеними у цій Директиві, та подає результати оцінювання до Європейського Парламенту та Ради не пізніше 17 січня 2030 року.

2. До 17 січня 2028 року кожна держава-член повинна надавати Комісії інформацію, необхідну для цілей моніторингу імплементації та оцінювання цієї Директиви, відповідно до настанов, наданих Комісією за консультування з державами-членами, щодо збору, формату та змісту інформації.

Стаття 36

Поетапне впровадження

1. Комісія повинна ухвалити делеговані акти, зазначені в статті 17(1) і (4), статті 21(2), статті 23(6) та статті 25(1) і (2), до 17 січня 2020 року.

Щонайпізніше за 24 місяці після ухвалення делегованих актів, зазначених у статті 25(2), Комісія укладає базу даних, передбачену цією статтею.

2. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти, зазначені у статті 11(3), статті 18(3) та статті 22(4), до 17 січня 2020 року.

Стаття 37

Скасування

Директиви 91/672/ЄЕС та 96/50/ЄС скасувати з 18 січня 2022 року.

Покликання на скасовані директиви тлумачити як покликання на цю Директиву.

Стаття 38

Перехідні положення

1. Посвідчення капітанів суден, видані відповідно до Директиви 96/50/ЄС, та посвідчення, зазначені у статті 1(6) Директиви 96/50/ЄС, а також ліцензії на судноплавство по Рейну, зазначені у статті 1(5) Директиви 96/50/ЄС, видані до 18 січня 2022 року, залишаються дійсними на внутрішніх водних шляхах Союзу, де вони були дійсні до цієї дати, впродовж максимум 10 років після цієї дати.

До 18 січня 2022 року держава-член, яка видала посвідчення, зазначені у першому підпараграфі, видає капітанам суден, які мають такі посвідчення, згідно зі зразком, передбаченого цією Директивою, на їхній запит, кваліфікаційне посвідчення Союзу або посвідчення, зазначене в статті 10(2), за умови що капітан надасть задовільні документальні підтвердження, зазначені в пунктах (a) і (c) статті 11(1).

2. Під час видання кваліфікаційних посвідчень Союзу згідно з параграфом 1 цієї статті, держави-члени повинні забезпечити, наскільки це можливо, раніше надані права, зокрема стосовно спеціальних дозволів, зазначених у статті 6.

3. Члени екіпажів, окрім капітанів суден, які мають кваліфікаційні посвідчення, видані державою-членом до 18 січня 2022 року, або які мають кваліфікацію, визнану в одній або кількох державах-членах, можуть розраховувати на це посвідчення або кваліфікацію максимум 10 років після цієї дати. Впродовж цього періоду такі члени екіпажу можуть і надалі покликатися на Директиву 2005/36/ЄС у питанні визнання їхньої кваліфікації органами інших держав-членів. До закінчення цього періоду вони можуть звернутися до компетентного органу, який видає такі посвідчення, для отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу або посвідчення на застосування статті 10(2), за умови що члени екіпажу нададуть задовільні документальні підтвердження, зазначені в пунктах (a) і (c) статті 11(1).

Якщо члени екіпажу, зазначені у першому підпараграфі цього параграфа, подають заявку на отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу або посвідчення, зазначеного в статті 10(2), держави-члени повинні забезпечити видання кваліфікаційного посвідчення, компетенційні вимоги для якого аналогічні або нижчі, ніж для посвідчення, що підлягає заміні. Посвідчення, вимоги для отримання якого перевищують вимоги для замінюваного посвідчення, може бути видане тільки у разі дотримання наступних умов:

- (a) для кваліфікаційного посвідчення матроса Союзу: 540 днів плавання, в тому числі принаймні 180 днів внутрішнього судноплавства;
- (b) для кваліфікаційного посвідчення матроса першого класу Союзу: 900 днів плавання, в тому числі принаймні 540 днів внутрішнього судноплавства;
- (c) для кваліфікаційного посвідчення судоводія Союзу: 1080 днів плавання, в тому числі принаймні 720 днів внутрішнього судноплавства;

Досвід судноплавства повинен бути підтверджений за допомогою послужної книжки, судового журналу або іншого доказу.

Мінімальні значення стажу плавання, вказані в пунктах (а), (b) і (с) другого підпараграфу цього параграфу, можуть бути скорочені максимум на 360 днів плавання, якщо заявник має визнаний компетентним органом диплом, який підтверджує спеціальну підготовку заявника в галузі внутрішнього судноплавства, що включає в себе практичні заняття з навігації. Скорочення мінімальної тривалості не може перевищувати тривалість спеціалізованого навчання.

4. Послужні книжки та судові журнали, видані до 18 січня 2022 року, що були видані відповідно до правил, інших ніж встановлені цією Директивою, можуть залишатися дійсними максимум 10 років після 18 січня 2022 року.

5. Як відступ від параграфу 3, для членів екіпажів поромів, які мають національні посвідчення, що не підпадають під дію Директиви 96/50/ЄС та були видані до 18 січня 2022 року, такі посвідчення залишаються дійсними на тих внутрішніх водних шляхах Союзу, де вони були дійсні до цієї дати, впродовж максимум 20 років після цієї дати.

До закінчення цього періоду такі члени екіпажів можуть звернутися до компетентного органу, який видає такі посвідчення, для отримання кваліфікаційного посвідчення Союзу або посвідчення, зазначеного в статті 10(2), за умови що вони нададуть задовільні документальні підтвердження, зазначені в пунктах (а) і (с) статті 11(1). Відповідним чином повинні бути застосовані другий і третій підпараграфи параграфу 3 цієї статті.

6. Як відступ від статті 4(1), до 17 січня 2038 року держави-члени можуть дозволяти капітанам морських суден, що провадять діяльність на певних внутрішніх водних шляхах, використовувати кваліфікаційне посвідчення судноводія, видане відповідно до положень Конвенції ПДНВ, за умови що:

- (а) така діяльність з внутрішнього судноплавства відбувається на початку або а кінці морського транспортного рейсу; та
- (b) станом на 16 січня 2018 року держава-член принаймні впродовж п'яти років визнає посвідчення, зазначені в цьому параграфі, на обумовлених внутрішніх водних шляхах.

Стаття 39

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 17 січня 2022 року. Вони повинні негайно поінформувати про це Комісію.

Коли держави-члени ухвалюють ці інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Способи внесення такого покликання визначають держави-члени.

2. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, держава-член, в якій усі особи, зазначені у статті 4(1), статті 5(1) та статті 6, працюють виключно на національних внутрішніх водних шляхах, що не сполучені з судноплавною мережею іншої держави-члена, зобов'язана ввести в дію тільки ті інструменти, які є необхідними, щоб забезпечити дотримання положень статей 7, 8, 10 стосовно визнання кваліфікаційних посвідчень і послужних книжок, статті 14(2) і (3) стосовно призупинення дії, другого підпараграфу статті 22(1) і (2), пункту (d) статті 26(1), якщо застосовно, пунктів (e) та (h) статті 26(1), статті 26(2), статті 29 стосовно запобігання фальсифікаціям, статті 30 стосовно санкцій та статті 38, за винятком параграфу 2, стосовно перехідних положень. Така держава-член повинна ввести в дію ці інструменти до 17 січня 2022 року.

Така держава-член не може видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу або схвалювати навчальні програми чи схвалювати тренажерне обладнання, доки вона не транспонує та не імплементує решту положень цієї Директиви та не поінформує Комісію про те, що вона це зробила.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, держава-член, в якій всі особи підлягають звільненню від зобов'язань відповідно до положень статті 2(3), зобов'язана ввести в дію тільки ті

інструменти, які є необхідними, щоб забезпечити дотримання положень статті 10 стосовно визнання кваліфікаційних посвідчень і послужних книжок та статті 38 стосовно визнання дійсних посвідчень, а також статті 15. Така держава-член повинна ввести в дію ці інструменти до 17 січня 2022 року.

Така держава-член не може видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу або схвалювати навчальні програми чи схвалювати тренажерне обладнання, допоки вона не транспонує та не імплементує решту положень цієї Директиви та не поінформує Комісію про те, що вона це зробила.

4. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, держава-член не зобов'язана транспонувати цю Директиву, допоки судноплавство внутрішніми водними шляхами не є технічно можливим на її території.

Така держава-член не може видавати кваліфікаційні посвідчення Союзу або схвалювати навчальні програми чи схвалювати тренажерне обладнання, допоки вона не транспонує та не імплементує положення цієї Директиви та не поінформує Комісію про те, що вона це зробила.

5. Держави-члени повідомляють Комісії текст основних положень національного законодавства, ухваленого у сфері, охопленій цією Директивою.

Стаття 40

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 41

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 12 лютого 2017 року.

За Європейський Парламент

Президент

A. TAJANI

За Раду

Президент

M. MAASIKAS

(¹) [ОВ С 389, 21.10.2016 р., с. 93](#).

(²) Позиція Європейського Парламенту від 14 листопада 2017 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 4 грудня 2017 року.

(³) Директива Ради 91/672/ЄЕС від 16 грудня 1991 року про взаємне визнання національних посвідчень капітанів суден для перевезення пасажирів і вантажів внутрішніми водними шляхами ([ОВ L 373, 31.12.1991 р., с. 29](#))

(⁴) Директива Ради 96/50/ЄС від 23 липня 1996 року щодо гармонізації умов отримання національних посвідчень капітанів суден для перевезення пасажирів і вантажів внутрішніми водними шляхами в межах Співтовариства ([ОВ L 235, 17.09.1996 р., с. 31](#)).

(⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/36/ЄС від 7 вересня 2005 року щодо визнання професійних кваліфікацій ([ОВ L 255, 30.09.2005 р., с. 22](#)).

(⁶) Директива Ради 94/33/ЄС від 22 червня 1994 року про захист молоді на роботі ([ОВ L 216, 20.08.1994 р., с. 12](#)).

(⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства та про вільний рух таких даних ([ОВ L 8, 12.01.2001 р., с. 1](#)).

(⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) ([ОВ L 119, 04.05.2016 р., с. 1](#)).

⁽⁹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ([OB L 55, 28.02.2011 р., с. 13](#)).

⁽¹⁰⁾ [OB L 123, 12.05.2016 р., с. 1](#).

⁽¹¹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів ([OB L 260, 30.09.2008 р., с. 13](#)).

⁽¹²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/106/ЄС від 19 листопада 2008 року про мінімальний рівень підготовки моряків ([OB L 323, 03.12.2008 р., с. 33](#)).

⁽¹³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/45/ЄС від 7 вересня 2005 року про взаємне визнання посвідчень моряків, виданих державами-членами, і внесення змін і доповнень до Директиви 2001/25/ЄС ([OB L 255, 30.09.2005 р., с. 160](#)).

⁽¹⁴⁾ Директива Ради 2014/112/ЄС від 19 грудня 2014 року про імплементацію Європейської угоди стосовно деяких аспектів організації робочого часу у транспортному суднопластві внутрішніми водними шляхами, укладеної Європейською спільною внутрішнього суднопластва (ЕВУ), Європейською організацією капітанів торговельних суден (ЕСО) і Європейською федерацією транспортних профспілок (ЕТФ) ([OB L 367, 23.12.2014 р., с. 86](#)).

ДОДАТОК І

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ВІКУ, АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ, КОМПЕТЕНЦІЇ ТА СТАЖУ ПЛАВАННЯ

Мінімальні вимоги до кваліфікацій палубних екіпажів, встановлені в цьому додатку, слід розуміти як висхідний ряд рівнів кваліфікації, за винятком кваліфікацій палубного матроса і стажера, рівень яких вважають однаковим.

1 Кваліфікації палубних команд на початковому рівні

1.1 Мінімальні вимоги для сертифікації палубного матроса

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

- мати вік принаймні 16 років;
- завершити базову підготовку з техніки безпеки відповідно до національних вимог.

1.2 Мінімальні вимоги для сертифікації стажера

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

- мати вік принаймні 15 років;
- мати підписану угоду про стажування, яка передбачає схвалену програму навчання, що її зазначено в статті 19.

2 Кваліфікації палубних команд на операційному рівні

2.1 Мінімальні вимоги для сертифікації матроса

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

- (a) — мати вік принаймні 17 років;
 - закінчити курс навчання за схваленою програмою, що її зазначено в статті 19, тривалість якої складає принаймні два роки та охоплює стандарти компетенції для операційного рівня, встановлені в додатку II;
 - накопичити стаж плавання принаймні 90 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми;або
- (b) — мати вік принаймні 18 років;
 - пройти оцінювання компетенції адміністративним органом, що його зазначено в статті 18, щоб верифікувати відповідність стандартам компетенції для операційного рівня, встановленим у додатку II;

— накопичити стаж плавання принаймні 360 днів або накопичити стаж плавання принаймні 180 днів, якщо заявник може також надати доказ наявності принаймні 250 днів трудового стажу, одержаного на морському судні в якості члена палубної команди;

або

(с) — мати трудовий стаж мінімум п'ять років до прийому на навчання за схваленою програмою, або мати принаймні 500-денний досвід роботи на морському судні в якості члена палубної команди до прийому на навчання за схваленою програмою, або закінчити будь-який курс професійно-технічного навчання тривалістю принаймні три роки до прийому на навчання за схваленою програмою;

— завершити навчання за схваленою програмою, що її зазначено в статті 19, яка розрахована на період принаймні дев'ять місяців та охоплює стандарти компетенції для операційного рівня, встановлені в додатку II;

— накопичити стаж плавання принаймні 90 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми.

2.2 Мінімальні вимоги для сертифікації матроса першого класу

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

(а) — накопичити стаж плавання принаймні 180 днів з кваліфікацією матроса;

або

(б) — закінчити курс навчання за схваленою програмою, що її зазначено в статті 19, яка розрахована на період принаймні три роки та охоплює стандарти компетенції для операційного рівня, встановлені в додатку II;

— накопичити стаж плавання принаймні 270 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми.

2.3 Мінімальні вимоги для сертифікації судноводія

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

(а) — накопичити стаж плавання принаймні 180 днів з кваліфікацією матроса першого класу;

— мати посвідчення радіооператора;

або

(б) — закінчити курс навчання за схваленою програмою, що її зазначено в статті 19, яка розрахована на період принаймні три роки та охоплює стандарти компетенції для операційного рівня, встановлені в додатку II;

— накопичити стаж плавання принаймні 360 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми;

— мати посвідчення радіооператора;

або

(с) — мати принаймні 500-денний досвід роботи капітаном морських суден;

— пройти оцінювання компетенції адміністративним органом, що його зазначено в статті 18, щоб верифікувати відповідність стандартам компетенції для операційного рівня, встановленим у додатку II;

— мати посвідчення радіооператора.

3 Кваліфікації палубних команд на управлінському рівні

3.1 Мінімальні вимоги для сертифікації капітана судна

Кожен заявник на кваліфікаційне посвідчення Союзу повинен:

(а) — мати вік принаймні 18 років;

- закінчити курс навчання за схваленою програмою, що її зазначено в статті 19, яка розрахована на період принаймні три роки та охоплює стандарти компетенції для управлінського рівня, встановлені в додатку II;
 - накопичити стаж плавання принаймні 360 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми або після її завершення;
 - мати посвідчення радіооператора;
- або
- (b) — мати вік принаймні 18 років;
- мати кваліфікаційне посвідчення Союзу для судноводія або посвідчення судноводія, визнане відповідно до статті 10(2) або (3);
 - накопичити стаж плавання принаймні 180 днів;
 - пройти оцінювання компетенції адміністративним органом, що його зазначено в статті 18, щоб верифікувати відповідність стандартам компетенції для управлінського рівня, встановленим у додатку II;
 - мати посвідчення радіооператора;
- або
- (c) — мати вік принаймні 18 років;
- накопичити стаж плавання принаймні 540 днів або накопичити стаж плавання принаймні 180 днів, якщо заявник може також надати доказ наявності трудового стажу принаймні 500 днів, одержаного на морському судні в якості члена палубної команди;
 - пройти оцінювання компетенції адміністративним органом, що його зазначено в статті 18, щоб верифікувати відповідність стандартам компетенції для управлінського рівня, встановленим у додатку II;
 - мати посвідчення радіооператора;
- або
- (d) — мати трудовий стаж мінімум п'ять років до прийому на навчання за схваленою програмою, або мати принаймні 500-денний досвід роботи на морському судні в якості члена палубної команди до прийому на навчання за схваленою програмою, або закінчити будь-який курс професійно-технічного навчання тривалістю принаймні три роки до прийому на навчання за схваленою програмою;
- завершити навчання за схваленою програмою, зазначеною в статті 19, яка розрахована на період принаймні півтора роки та охоплює стандарти компетенції для управлінського рівня, встановлені в додатку II;
 - накопичити стаж плавання принаймні 180 днів в рамках цієї схваленої навчальної програми та принаймні 180 днів після її завершення;
 - мати посвідчення радіооператора.

3.2 Мінімальні вимоги для спеціальних дозволів кваліфікаційних посвідчень Союзу для капітанів суден

3.2.1 Водні шляхи морського характеру

Кожен заявник повинен:

- відповідати стандартам компетенції для плавання водними шляхами морського характеру, встановленим у додатку II.

3.2.2 Радіолокатор

Кожен заявник повинен:

- відповідати стандартам компетенції для плавання за радіолокатором, встановленим у

додатку II.

3.2.3 Зріджений природний газ

Кожен заявник повинен:

- мати посвідчення Союзу кваліфікації експерта зі зрідженого природного газу (ЗПГ), зазначене в секції 4.2.

3.2.4 Великі штовхани склади

Кожен заявник повинен накопичити стаж плавання принаймні 720 днів, у тому числі принаймні 540 днів з кваліфікацією капітана судна та принаймні 180 днів керування великими штовханими складами.

4 Кваліфікації для спеціалізованої діяльності

4.1 Мінімальні вимоги для сертифікації експерта з пасажирського судноплавства

Кожен заявник на перше посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта з пасажирського судноплавства повинен:

- мати вік принаймні 18 років;
- відповідати стандартам компетенції для експертів з пасажирського судноплавства, встановленим у додатку II.

Кожен заявник на поновлення посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта з пасажирського судноплавства повинен:

- скласти новий адміністративний іспит або заново пройти навчання за схваленою програмою відповідно до статті 17(2).

4.2 Мінімальні вимоги для сертифікації експерта зі ЗПГ

Кожен заявник на перше посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта зі ЗПГ повинен:

- мати вік принаймні 18 років;
- відповідати стандартам компетенції для експертів зі ЗПГ, встановленим у додатку II.

Кожен заявник на поновлення посвідчення Союзу про кваліфікацію експерта зі ЗПГ повинен:

- (a) накопичити такий стаж плавання на борту плавучого засобу, що працює на ЗПГ:

- принаймні 180 днів впродовж попередніх п'яти років; або
 - принаймні 90 днів впродовж попереднього року;
- або

- (b) відповідати стандартам компетенції для експертів зі ЗПГ, встановленим у додатку II.

ДОДАТОК II

СУТТЄВІ ВИМОГИ ДО КОМПЕТЕНТНОСТІ

1 Суттєві вимоги до компетенції на операційному рівні

1.1 Судноплавство

Матрос повинен допомагати командному складу плавучого засобу в ситуаціях, пов'язаних із маневруванням плавучого засобу та управлінням ним на внутрішніх водних шляхах. Матрос повинен вміти робити це на усіх типах водних шляхів і в усіх типах портів. Зокрема, матрос повинен вміти:

- допомагати готувати плавучий засіб до плавання, щоб гарантувати безпечність рейсу в будь-

яких обставинах;

- допомагати виконувати операції з причалювання та ставання на якір;
- допомагати керувати і маневрувати плавучим засобом у навігаційно безпечний і економічний спосіб.

1.2 Експлуатація плавучого засобу

Матрос повинен вміти:

- допомагати командному складу плавучого засобу здійснювати контроль за експлуатацією плавучого засобу і піклуватися про людей на борту;
- використовувати обладнання плавучого засобу.

1.3 Вантажно-розвантажувальні роботи, складання вантажів, пасажирські перевезення

Матрос повинен вміти:

- допомагати командному складу плавучого засобу в підготовлянні, складанні та відстеженні вантажів під час вантажно-розвантажувальних робіт;
- допомагати керівництву судна у наданні послуг для пасажирів;
- надавати безпосередню допомогу особам з інвалідністю та особам з обмеженими можливостями пересування згідно з навчальними вимогами та настановами додатка IV до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1177/2010⁽¹⁾;

1.4 Морська справа та інженерне забезпечення електричних, електронних та контрольних приладів

Матрос повинен вміти:

- допомагати командному складу плавучого засобу в інженерному забезпеченні корабельних, електричних, електронних та контрольних компонентів для гарантування загальної технічної безпеки;
- здійснювати технічне обслуговування суднового, електричного, електронного та контрольного інженерного обладнання для забезпечення загальної технічної безпеки;

1.5 Технічне обслуговування і ремонтні роботи

Матрос повинен вміти:

- допомагати командному складу плавучого засобу в технічному обслуговуванні та ремонті плавучого засобу, його механізмів та обладнання.

1.6 Комунікація

Матрос повинен вміти:

- комунікувати на загальному та професійному рівні, в тому числі вміти використовувати стандартизовані комунікативні фрази у ситуаціях, коли виникають проблеми з комунікацією;
- бути комунікабельним.

1.7 Здоров'я та безпека і охорона довкілля

Матрос повинен бути спроможним:

- дотримуватися правил безпеки праці, розуміти важливість правил охорони здоров'я та безпеки і важливість довкілля;
- усвідомлювати важливість навчання з техніки безпеки на борту судна і діяти в надзвичайних ситуаціях негайно;
- вживати застережних заходів для запобігання пожежі та правильно користуватися протипожежним обладнанням;

— виконувати обов'язки з урахуванням важливості охорони довкілля.

2 Суттєві вимоги до компетенції на управлінському рівні

2.0 Нагляд

Капітан судна повинен вміти:

— інструктувати інших членів палубної команди та контролювати виконання ними завдань, що їх зазначено в секції 1 цього додатка, з урахуванням достатніх умінь для виконання цих завдань.

2.1 Судноплавство

Капітан судна повинен вміти:

— планувати рейс і керувати плаванням внутрішніми водними шляхами, в тому числі бути спроможним обирати найбільш логічний, економічний і екологічний маршрут плавання, що веде до пунктів завантаження і розвантаження, з урахуванням застосовних правил руху і узгодженого комплексу правил, застосовних у внутрішньому судноплавстві.

— застосовувати знання відповідних правил щодо комплектування екіпажів плавучих засобів, у тому числі про час відпочинку та склад палубного екіпажу;

— керувати і маневрувати плавучим засобом, забезпечуючи його безпечну експлуатацію в будь-яких умовах на внутрішніх водних шляхах, у тому числі в ситуаціях, пов'язаних із високою щільністю руху або у разі перевезення іншим плавучим засобом небезпечних вантажів, що вимагає базових знань про Європейську угоду щодо міжнародних перевезень небезпечних вантажів внутрішніми водними шляхами (ADN);

— реагувати на надзвичайні ситуації, пов'язані з навігацією внутрішніми водними шляхами.

2.2 Експлуатація плавучого засобу

Капітан судна повинен вміти:

— застосовувати знання з річкового суднобудування та методів будівництва щодо експлуатації різних типів плавучих засобів, володіти базовими знаннями про технічні вимоги до суден внутрішнього плавання, викладені в Директиві Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1629 [\(2\)](#);

— контролювати і відстежувати обов'язкове обладнання, зазначене у застосовному сертифікаті плавучого засобу.

2.3 Вантажно-розвантажувальні роботи, складання вантажів, пасажирські перевезення

Капітан судна повинен вміти:

— планувати і організувати безпечне завантаження, складання, кріплення, розвантаження і зберігання вантажів під час рейсу;

— планувати і забезпечувати остійність плавучого засобу;

— планувати і забезпечувати безпечне перевезення і обслуговування пасажирів під час рейсу, в тому числі надання безпосередньої допомоги особам з інвалідністю та особам з обмеженими можливостями пересування згідно з навчальними вимогами та настановами додатка IV до Регламенту (ЄС) № 1177/2010.

2.4 Морська справа та інженерне обслуговування електричних, електронних та контрольних приладів

Капітан судна повинен вміти:

— планувати виконання робіт з морської справи та інженерного обслуговування електричних, електронних та контрольних компонентів;

— стежити за головними двигунами, допоміжними механізмами і обладнанням;

- планувати і надавати вказівки стосовно насосу і системи керування насосом плавучого засобу;
- організувати безпечну експлуатацію і застосування, технічне обслуговування і ремонт електротехнічних приладів плавучого засобу;
- контролювати безпечне обслуговування і ремонт технічних пристроїв.

2.5 Технічне обслуговування і ремонт

Капітан судна повинен вміти:

- організувати безпечне технічне обслуговування і ремонт плавучого засобу та його обладнання.

2.6 Комунікація

Капітан судна повинен вміти:

- здійснювати управління персоналом, бути соціально відповідальним та піклуватися про організацію робочого процесу та навчання на борту плавучого засобу;
- повсякчас забезпечувати якісну комунікацію, в тому числі використання стандартизованих комунікативних фраз у ситуаціях, коли виникають проблеми з комунікацією;
- заохочувати до збалансованого та товариського робочого середовища на борту.

2.7 Санітарно-гігієнічна безпека, права пасажирів і охорона довкілля

Капітан судна повинен вміти:

- стежити за виконанням застосованих правових вимог і вживати заходів для гарантування безпеки життя;
- підтримувати безпеку і охорону пасажирів під час рейсу, в тому числі надання безпосередньої допомоги особам з інвалідністю та особам з обмеженими можливостями пересування згідно з навчальними вимогами та настановами додатка IV до Регламенту (ЄС) № 1177/2010.
- розробляти плани дій у надзвичайних ситуаціях та запобігання пошкодженням, а також керувати діями в надзвичайних ситуаціях;
- забезпечувати виконання вимог щодо охорони довкілля.

3 Суттєві вимоги до компетенції для спеціальних дозволів

3.1 Плавання внутрішніми водними шляхами морського характеру

Капітан судна повинен вміти:

- працювати з актуальними картами і схемами, повідомленнями для капітанів і моряків та іншими публікаціями, спеціалізованими для водних шляхів морського характеру;
- використовувати рівні припливів, припливні течії, періоди та цикли, час припливних течій, потоків та відхилень через лиман;
- використовувати SIGNI (сигналізацію на внутрішніх водних шляхах) та IALA (Міжнародна асоціація морських засобів судноплавства та маякових служб) для безпечного судноплавства на внутрішніх водних шляхах морського характеру.

3.2 Плавання за радіолокатором

Капітан судна повинен вміти:

- вживати належних заходів щодо судноплавства за допомогою радіолокатора перед відходом судна;
- інтерпретувати покази радіолокатора та аналізувати інформацію, отриману з радіолокатора;
- зменшувати рівень перешкод різного походження;

- плавати за радіолокатором з урахуванням узгодженого комплексу правил, застосованих до внутрішнього судноплавства, та відповідно до правил, що визначають вимоги до плавання за радіолокатором (такі як вимоги до комплектування екіпажу або технічні вимоги до суден);
- діяти відповідно до конкретних обставин, таких як щільність руху, відмова приладів, небезпечні ситуації.

4 Суттєві вимоги до компетенції для спеціалізованої діяльності

4.1 Експерт з пасажирського судноплавства

Кожен заявник повинен вміти:

- організувати використання рятувального обладнання на борту пасажирських суден;
- застосовувати інструкції з техніки безпеки та вживати необхідних заходів для захисту пасажирів загалом, особливо в умовах надзвичайних ситуацій (наприклад евакуація, пошкодження, зіткнення, посадка на міліну, пожежа, вибух або інші ситуації, що можуть викликати паніку), в тому числі надання безпосередньої допомоги особам з інвалідністю та особам з обмеженими можливостями пересування згідно з навчальними вимогами та настановами додатка IV до Регламенту (ЄС) № 1177/2010.
- спілкуватися базовою англійською мовою;
- дотримуватися відповідних вимог Регламенту (ЄС) № 1177/2010.

4.2 Експерт зі зрідженого природного газу (ЗПГ)

Кожен заявник повинен бути спроможним:

- забезпечувати дотримання законодавства та стандартів, застосованих до плавучих засобів, які використовують ЗПГ як паливо, а також інших відповідних правил охорони здоров'я та безпеки;
- ознайомитись з особливо важливими аспектами, пов'язаними із ЗПГ, розпізнавати ризики та керувати ними;
- працювати зі спеціальними системами ЗПГ у безпечний спосіб;
- забезпечувати регулярну перевірку системи ЗПГ;
- знати, як здійснювати бункерування ЗПГ у безпечний і контрольований спосіб;
- готувати системи ЗПГ для технічного обслуговування плавучого засобу;
- врегульовувати надзвичайні ситуації, пов'язані із ЗПГ.

⁽⁴⁾ Регламент Європейського Парламенту й Ради (ЄС) № 1177/2010 від 24 листопада 2010 року про права пасажирів, які подорожують морем і внутрішніми водними шляхами, та про внесення змін і доповнень до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 ([ОБ L 334, 17.12.2010 р., с. 1](#)).

⁽⁵⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1629 від 14 вересня 2016 року про встановлення технічних вимог до суден внутрішнього плавання, внесення змін і доповнень до Директиви 2009/100/ЄС та скасування Директиви 2006/87/ЄС ([ОБ L 252, 16.09.2016 р., с. 118](#)).

ДОДАТОК III

СУТТЄВІ ВИМОГИ ЩОДО МЕДИЧНОЇ ПРИДАТНОСТІ

Медицина придатність, що складається з фізичної та психологічної придатності, означає, що особа не страждає на жодне захворювання або не має інвалідності, що призводили б до нездатності особи, яка служить на борту плавучого засобу:

- виконувати завдання, необхідні для експлуатації плавучого засобу;
- виконувати покладені обов'язки у будь-який час; або
- правильно сприймати оточення.

Огляд передбачас, зокрема, перевіряння гостроти зору та слуху, моторних функцій, психоневрологічного стану і стану серцево-судинної системи.

ДОДАТОК IV

ЗАСТОСОВНІ ВИМОГИ

Таблиця «А»

Предмет, стаття	Вимоги до відповідності	Початок застосування
Практичні іспити, стаття 17(4)	[CESNI ...]	[]
Схвалення тренажерного обладнання, стаття 21(2)		
Характеристики та умови використання реєстрів, стаття 25(2)		

Таблиця «В»

Пункт	Суттєві вимоги до компетенції	Вимоги до відповідності	Початок застосування
1	Суттєві вимоги до компетенції на операційному рівні	[CESNI]	[]
2	Суттєві вимоги до компетенції на управлінському рівні	—	—
3	Суттєві вимоги до компетенції для спеціальних дозволів		
3.1	Плавання по внутрішніх водних шляхах морського характеру		
3.2	Плавання за радіолокатором		
4	Суттєві вимоги до компетенції для спеціалізованої діяльності		
4.1	Експерт з пасажирського судноплавства		
4.2	Експерт зі зрідженого природного газу (ЗПГ)		

Таблиця «С»

Суттєві вимоги щодо медичної придатності	Вимоги до відповідності	Початок застосування
Медичне обстеження	[CESNI]	[]